

SKAUTŲ AIDAS

Iliustruotas skautų laikraštis

Nr. 1

3693

1048

KAUNAS, 1930 VYTAUTO DIDŽIOJO METŲ SAUSIO MĖN.

~~P. 113-1183~~

Lietuvos TSR
VALSTYBINĖ
BIBLIOTeka

Redakcijos ir administracijos vitrina

! malonius „S. A.“ skaitytojus ir bendradarbius.

Šiais garbingais metais išleidžiam 1 nr. mūsų brolijos laikraščio. Gal būt jis bus kiek ir netikėtai pasirodęs.

Pirmiausia, daugelio skaitytojų pageidavimu ir materialiniais sumetimais, vyr. sk. štabui nutarus, yra pakeistas laikraščio formatas. Manom, kad dėl šio dalyko ne tik kad niekas nenukentės, bet atvirkščiai — laikraštis bus patogesnis nešiotis, pigesnis, jame tilps daugiau teksto ir t. t.

Jei „S. A.“ skaitytojai ir platintojai tvarkingai atsiskaitytų, tai nebūtų jokių kliūčių jį reguliariai išleisti.

Redakcija nori, kad „S. A.“ atvaizduotų visą mūsų organizacijos gyvenimą, rodytų kelius ir metodus, kokiais mes turim eiti, kaip tvarkytis. „S. Aide“ manoma visa dėti, kas liečia

broliją, jos reikalus. Tam darbui reikia ir pačių skautų paramos, jų prisidėjimo. Ypač vyresnieji turėtų labiau bendradarbiauti „S. Aide“. Malonu pažymėti, kad jau daugelis skautų ir skaučių savo rašiniais ar vertimais paremia sunkų redakcijos darbą.

Iš savo pusės redakcija stengsis, kad „S. A.“ būtų visiems įdomus ir naudingas. Mes norime, kad Vytauto Didžiojo metai būtų pagerbti ir sekmingu „S. A.“ darbu.

Red. labai gailisi, kad dėl vietos trūkumo į šį nr. negali įdėti kai kurių įdomių straipsnių. Be to netelpa atsakymai į mūsų bendradarbių ir skaitytojų klausimus.

Sekantis „S. A.“ nr. išeis vasario mėn. pabaigoje. Kas ką rašys, prašome pasiskubinti. Budėkl „Skautų Aido“ redakcija.

„Skautų Aidas“ veltui siunčiamas!

Administracijos pranešimas.

Visiems „Sk. A.“ platintojams ir skaitytojams žinotina, kad az šį ir kiekvieną sekantį „Skauto Aido“ numerį reikia atsiskaityti su „Sk. A.“ administracija per dvi savaites nuo laikraščio gavimo dienos.

Ta proga tenka dar priminti, kad dar daug yra neatsiskaiciusių už pernykščių metų „Sk. A.“ numerius. Yra net ir tokių, kurie dar skolingi už 1928 m. jubiliejinį numerį. Gaila, kad tokių yra. Todėl niekas neturi stebėtis, kad „Sk. A.“ išeina truputį pavėlavęs.

„Sk. A.“ prenumeratos ir atsk. num. kaina papiginama: pusmetinė prenumetata 2 lit. 50 cnt., atsk. num. — tik 50 cnt.

Rinkite prenumeratorius. Už kiekvienus surinktus ir administracijai apmokėtus 8 pusmetinių „Sk. A.“ prenumeratorių, viena prenumerata veltui.

Tomis sąlygomis pren. rinkimas baigiasi š. m. III. 1.

Dabar niekas skautų-čių negali teisintis neturįs pinigų užsisakyti „Sk. Aida“. Rink prenumeratorius — „Sk. A.“ gausi veltui!

Visi platinti „Skautų Aido“!

Vyr. sklt. V. Kastanauskas
„S. A.“ administratorius.

Oficialinis skyrius.

Vyriausiojo Skautininko įsakymai.

Nr. 2.

Kaunas, 1930 Vytauto Didžiojo m. sausio mėn. 10 d.

§ 1.

Anglų skautų veikėjo generolo Alfredo Burt'o Lietuvos skautų brolijai padovanotiems garbės skydams laimėti konkursų taisykles (1929 m. „S. A.“ nr. 1 ir 2) pakeičiu taip:

§ 12. c. už lankymą našlaičių ir senelių prieglaudų, ne rečiau kaip sykį į mėnesį, tikslu juos palinksminti, pamokyti ir t. t. duodama 10 taškų.

§ 14. d. po žodžio „sugalvotą“ įdėti „ir skilties ar draugovės dainuojamą“.

§ 16. e. po žodžio „kaip“ įdėti „3“.

Įrašyti: § 17a. Už šiose taisyklėse nenumatytus atskirų skautų, skilčių ar draugovių

ypatingus darbus, tuntininkui pasiūlius, vyriausias skautų štabas gali paskirti tam tikrą taškų skaičių, bet ne didesnį, kaip viena trečioji dalis skilties ar draugovės konkurse laimėtojų taškų.

§ 20. papildyti: c) už nedalyvavimą be svarbios priežasties skilties užsiėmime.

§ 20a. 4 taškai: a) už nedalyvavimą be svarbios priežasties draugovės sueigoje.

§ 2.

Šis konkursų taisyklių pakeitimas galioja nuo 1929 m. gruodžio m. 1 d.

Vvr. sktn. pulk. leit. M. Kalmantas
Vyriausias skautininkas.

Sktn. Ant. Saulaitis.
Adjutantas.

Atitaisymas.

1930 metų skautų kalendoriuje 101 pusl. 7eilutėje įsibrovė klaida: parašyta teismus, turi būti tiesus.

Stud. „Lapinių“ skiltis.

Redakcija ir Administracija
Kaunas, Laisvės Alėja Nr. 20.

Rankraščių redakcija negrąžina ir nesaugoja.

Už skelbimų turinį redakcija neatsako.

3693

SKAUTŲ AIDAS

Iliustruotas skautų laikraštis

I (48) nr. || 1930 Vytauto Didž. m. sausio m. || VIII met.

Vyr. sktn. J. Kuprionis.

Didįjį Tautos Vyra minint.

Šie metai mūsų tautai yra triumfo metais. Šiomet švenčiam paminėjimą didingų praeities laikų, kurių priešaky ėjo garsus Vytautas kaipo didysis Lietuvos kunigaikštis.

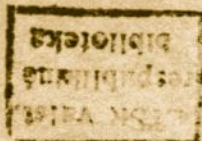
Tautos garsas, jos didybė neatsiranda savaime: ji iškyla iš pačios tautos, josios vidujinės galios, arba josios dvasinės potencijos. Didesnį dvasinės potencijos ar energijos kiekį gali sukaupti tik sveikos ir stiprios tautos. Dideli lietuvių tautos darbai, kuriais itin garsus Vytauto viešpatavimas, kada nedidelė palyginamai tauta sugebėjo išplėsti savo įtaką plotuose, kelius kart didesniuose už pačių lietuvių apgyventus, kada Didžio- sios Lietuvos Kuni- gaikštijos sienos siekė Maskvą, Juodąsias jūras, kada menkokai techniškai apsiginklavę lietuviai sutriuškino geležimis apsikaus-

Vytautas Didysis.

čiusius vokiečius, su gausiais ir gerai kare išsiteniravusiais plačiosios Vakarų Europos talkininkais, — visi tie darbai galimi tik didelės dvasios tautai. Tie darbai aiškiai įrodo, kad lietuvių tauta sugeba išplėtoti didelį dvasinį pajėgumą, ką ne visos tautos gali padaryti.

Tik aukštai stovinčioje tautoje gali gimti tokie dideli vyrai, kaip Vytautas. Jo asmens nebūtų galima įsivaizduot atskirto nuo tautos, jis yra sutapęs su ja. Taigi, genijus yra pačioj tautoj, josios vidujinėj potencijoje, o atskiri iškylą ir pasižymį asmėnys yra tautos genijaus žiedai. Iš to, manau, bus suprantama pirmosiose šio rašinio eilutėse pasakyta mintis, kad šiomet minėdami Vytauto Didžiojo sukaktį (500 metų po jo mirties), kartu minime garsius mūsų praeities laikus, mūsų tautos

didžią dvasią. O kas gi yra pati tauta, ir kas sudaro tą dvasios lobį? Sakom, kad tauta yra ne kas kita, kaip atskirų jungiamų giminingo kraujo, vienokio maždaug būdo, papročių ir kalbos šeimynų bei atskirų asmenų bendruomenė. Vadinasi, tautą sudaro atskiri individai (žmonės). Jie tad yra ir to tautos dvasios lobio sudarymo dalyviais. Mūsų tautos praeitis gražiai įrodo, kad lietuviai turi savy didelius ir brangius dvasios turtus.

Chemijoje skelbiamas energijos amžinumo dėsnis tinka ne tik fiziniams kūnams, bet jis tinka ir dvasios gyvenime. Dvasios energija taip pat nesunyksta: ji persiduoda iš vienos kartos į kitą, tačiau jai, kaip ir elektros potencialui, karts nuo karto reikalingas lyg savotiškas poilsis. Ne be to, kad žymi tautos dvasios energijos dalis tampa kitų grobiu, ir net veikiančiu savo tautos nenaudai.

Taip mes galėtume nesenai pasibaičiusius paaiškinti sunkiuosius mūsų tautai, vergovės laikus, taip mes galėtume išaiškinti tą faktą, kad lietuvių tauta davė genijus, kuriuos pasisavino ir savinasi lenkai, rusai ir vokiečiai. Ir dabartinis lenkų valstybės galva Pilsudskis, tai irgi yra tosios mūsų tautos dvasios potencialios išdava, tik veikianti tos pačios tautos nenaudai. Kelius šimtmečius išbuvusi ramybės stovyje, ir per tą laiką nemažai nustojusi, lietuvių tautos dvasia pagaliau vėl pradėjo busti ir reikštis savo didybėje. To žymės yra mūsų nepriklausomybės atgavimas. Ir štai šiandien būdama laisva ir nepriklausoma Vytauto Didžiojo jubiliejaus proga lietuvių tauta mini savo didžią praeitį.

Tasai minėjimas yra labai svarbus. Jis pakelia ir sužadina tautos dvasią, kurios žymi dalis dar nėra pasireiškusį. Tasai minėjimas primena tautos didybę praeity ir tą praeities didybę paskatina įkūnyti tautos dabartin.

Jei šis Vytauto Didžiojo jubiliejus yra brangus ir svarbus apskritai mūsų tautai, tai itin jis brangus ir svarbus yra mums, skautams. Skautų brolija apima žymią Lietuvos jaunuomenės dalį, ne bet kokios, ne eilinės, bet idealistinės, dide-

liais pasiryžimais kupinos. Skautų idealas—išaugti sveikais, stipriais, dorais, darbščiais ir energingais tautos sūnumis ir dukterimis. Ir juo daugiau tokio pasiryžimo bus įgyvendinta, juo daugiau bus tokių tautos narių, tuo tauta greičiau pakils, tuo labiau bus užtikrinta jai didybė. Jei jaunuolis žengdamas į gyvenimą pasitenkina kasdieninėmis smulkmenomis, paprastais niekniekiais ir neturi aukštesnio, kilnesnio tikslo, aišku, jis negali nė vieno lapelio įpinti į gražų tautos vainiką. Kokia gali būt garbė, sakysim, tautai iš prasižėrusio, ištvirkusio, nudriskusio ir papirosą dantyse įsikandusio, susikuprinusio, be valios gatvės valkatos ar kokio nepraustaburnio pusbernio. Aišku, jis yra tik purvinas kotas tarp gražių tautos vainiko lapelių ir žiedų. Jaunuolio skauto uždavinys — siekti tokio tobulumo ir aukštumo laipsnio, kad jis būtų vertas priskirti prie žiedų tautos vainike, tapti geriausiu tautos sūnumi. Tokio geriausio sūnaus gražus pavyzdys kaip tik yra mūsų Didysis Vytautas.

Jo asmenyje turime pavyzdį *tvirtos nenugalimos valios, vispusiškai užsigrūdinusį, pasiaukojusį tėvynei, rūpestingą, drausmingą ir visuomet veiklų vyrą*. Istorikai rašo, kad Vytautas buvo geležinės valios ne tik visuomeniniam ir politiniam darbe, bet ir asmeniniam. *Jis buvo blaivus, visai negerdavo vyno, o pasitenkindavo grynu vandeniu*. Kaip artimos ir kaip būtinos tos visos Vytauto Didžiojo būdo savybės mums, skautams! Supraskime tatau ir pasiryžkime jas, bent kiek galime, įgyvendinti. Šie metai geriausia tam proga. Šiais metais mes visi turime tapti vertais Vytauto ainių vardo, turime ugdyti savy kilnią asmenybę, kad tuo būdu galėtume įdėti vertingą dalelę į bendrą tautos dvasios lobyną, suteikiantį tautai garbę ir didybę.

Ižengiant į naujus 1930 metus siunčiu geriausių linkėjimų skautams—skautėms ir visiems skautų idėjos rėmėjams.

Tąja proga labai malonu su visais skautais—skautėmis pasidžiaugti matant skautų judėjimą Lietuvoje augant ir apimant kaskart platesnes kilnaus jaunimo eiles. Skautų idėjos, matyti buvo idiegtos derlingon žemėn, už tai šiandien, it gajus medis, įleidęs giliai šaknis, išaugo ir pradeda vainikuotis gražiai augančiomis šakomis.

Kilnias ir vaisingas skautybės idėjas tepasisavina visas Lietuvos jaunimas ir jomis persisunkdamas tepasirengia nenuilstamam Tėvynės darbui.

Budėk!

A. Stulginskis,

Lietuvos Skautų Asociacijos Šefas.

Kpt. P. Jurgelevičius.

Skautai ir kariškas tautos parengimas.

Po didžiojo karo išsiplėtojus dabartinio karo sąvokai, kad šiandien norom nenorom tenka kariauti ne vien tikrai kariuomenei, bet ir visai tautai, kuri dėl dabartinių sudėtingų kariavimo būdų bei priemonių būna priversta gintis, beveik jau visose valstybėse uoliai stengiamasi iš anksto paruošti tautą karui. Ypač kariškai rengiamas jaunimas mokyklinio amžiaus. Pirmiausia visur stengiamasi kariškai parengti mokslus einančioji jaunuomenė. Taigi, tuo atžvilgiu daugiau dėmesio kreipiama ne tiek į atsargos kareiviją, kiek į dar nešaukiamojo amžiaus jaunimą.

Jaunimas kariškai rengiamas įvairiais būdais bei priemonėmis. Tas darbas atliekamas daugiausia kariško jaunuo-
menės parengimo stovyklose vasaros metu. Pažymėtina, kad tos rūšies darbas ypatingai uoliai tebevykdomas Lenkijoje.

Svetur kariškas parengimas eina, paprastai, aukštesnioje, specialioje bei aukštoje mokyklose ir kariško pobūdžio

arba sporto organizacijose. Labai svarbų vaidmenį tuo atžvilgiu suvaidina skautija, atitinkamai panaudojama tam reikalui.

Skautų auklėjamasis darbas bei mokymas eina daugiausia skautų sueigose, iškilose ir vasaros stovyklose, kurios tvarkomos kaip tikrai kariškais pagrindais. Čia daromi pašnekesiai skautų ideologijos klausimais ir šiaip morališko pabūdžio, praktiški užsiėmimai, skautiški ir sportiški žaidimai, rikiuotė, gimnastika ir t. t. Taigi, skautai lavinami protiškai, auklėjami moralškai ir stiprinami grūdinami fiziškai.

Skautai nuo jaunų dienų mokomi įvairiausių būdų bei priemonių Tėvynei tarnauti. Jie parengiami ir auklėjami taip, kad pasiryžtų ir galėtų būti aktyvūs patriotai, kurie ne žodžiais myli savo Tėvynę, bet darbais, o reikalui esant mielai ir savo gyvybę aukoja dėl savo tautos idealų.

Skautija yra riteriška, patriotiška, pusiau kariška jaunuomenės auklėji-

Živilės skilties skautėms

Marytei ir Teklei ir buvusiam liūtų skilties skautui **Jurgiui Noreikoms**, dėl jų mylimojo tėvelio mirties, reiškiamo giliausios skautiškos užuojautos.

„Geležinio Vilko“ dr-vė
Giedraičiuose.

mo organizacija. Į skautų mokymo programą tarp kitko įeina ir kariško parengimo pobūdžio dalykų: šaudyba, tapografija, labai specializuotas žvalgymas; orientavimasis iš žemėlapių, kompasas, žvaigždžių ir kitų gamtos požymių; įvairių sistemų signalizacija, rikiuotė, sąmoningos drausmės skiepijimas, kariško pobūdžio žaidimai lauke ir t. t. Šiuos kariško pobūdžio dalykus papildo kiti skautų mokslo dalykai, naudingi žinoti bei mokėti šių laikų kovotojui: higiena, pirmoji pagalba įvairiausiais nelaimingais atsitikimais, ligonių slaugymas ir pernešimas įvairiais būdais, elektrotechnika, mechanika, radio, chemija, fotografija, dailystė, kalvystė ir t. t. Be to, visi skautai lavinasi gimnastikoje, praktikuoja įvairių rūšių sportą (šaudymą, jojimą, visas vandens sporto rūšis, automobilizmą, važinėjimą motociklu, dviračiu ir t. t.) ir žaidžia sportiškus bei skautiškus žaidimus, kurie lavina drausmingumą, apsukrumą, sumanumą, akyvumą, ausylumą, uoslę, jutimą, pratinasi greit ir tiksliai suvokti

atstumą, įvairių daiktų aukštumą, platumą, svorį, judesio greitį, pratinasi spėti orą iš įvairių gamtos reiškinių ir t. t. Pagaliau, bėgimai su kliūtimis, šokimai, lipimai į medį, aukštomis tvoromis, stogais ir įvairiausios skautų specialybės. Be abejo, visa tai yra labai naudinga mokėti ir žinoti ir šių laikų kovotojui.

Iš to galima padaryti išvada, kad dori, ištikimi savo pareigoms, drausmingi, sveiki, stiprūs, patvarūs, užgrūdytos dvasios ir kūno, darbštūs, energingi, sąmoningi, tvirtos valios, vispusiškai išlavinti ir skautijos eiles išėjusieji piliečiai skautai bus taip pat ir geri, pavyzdingi kovotojai, kai Tėvynė pašauks juos į garbingą tarnybą ginkluotųjų Jos sūnų eilėse.

Dėl to tiek Lietuvoje, tiek svetur skautijoje aktyviai veikia nemaža kariškos (kariuomenės vadovybės leista), kurių bendradarbiavimas yra ypač pageidaujamas.

Iš šios trumpos apžvalgos matyti, kad kariško jaunuomenės parengimo atžvilgiu skautija yra reikšmingiausia, nes vispusiškai lavina ir auklėja piliečius — karius. Į skautiją stoja tikrai savanoriai. Dėl to visa skautija turi pirmenybę prieš visas kariško pobūdžio ir šiaip jaunuomenės organizacijas.

Lietuvos skautų brolija, sulaukus daugiau bendradarbių karių ir tinkamai suorganizavus joje kariško parengimo pobūdžio dalykų mokymą, ir Lietuvos skautija suteiks daugiau naudos Tėvynei, vykdydama savo uždavinius.

J. Kuprionis.

1929 m. pasaulinė skautų džamborė.

(Tęsinys iš 1929 m. nr. 7—8).

Ši džamborė tęsėsi nuo birželio m. 29 iki liepos m. 12 d. Paskutinėmis dienomis buvo daromos ekskursijos į artimesnes apylinkes ir miestus.

Šalia džamborės, liepos m. 7—9 d. įvyko ir tarptautinė konferencija. Joje dalyvavo iš kiekvienos tautos nedaugiau kaip po 6 atstovus. Konferencijos programa susidėjo daugiau oficialinio ar tei-

singiau — formalinio pobūdžio dalykų. Buvo keletas paskaitų.

Konferencijos dalyviai buvo pakviesti pietums: Anglų vyriausybės, Birkenhead'o (artimiausio miesto) burmistro ir Baden Powellio Londone.

Iš Lietuvos į džamborę buvo pasiųsti 4 skautininkai: Žukaitis, Palčiauskas, Elnoris ir Kuprionis. Tai bus bene mažiausia

Pasaulinės skautų stovyklos Anglijoje vaizdelis. Skautai, stovyklos tvarkytojai. Jie buvo stovykloj lyg savo rūšies policija.

už visų kitų dalyvavusių tautų grupė. Jie skaitėsi kaip delegatai, atseit konferencijos, o ne džamborės dalyviais, dėl to ir apsistoję buvo atskiroj delegatų stovykloj.

Tačiau jie dalyvavo ne tik konferencijos posėdžiuose, minėtuose pietuose ir kitur, kaip delegatai, bet kartu dalyvavo ir džamborėj, būtent, eidavo į paradus su Lietuvos tautine vėliava ir užrašu (kitų tautų delegatai į paradus neidavo), darydavo oficialinius vizitus į artimesnių Lietuvai tautų skautų stovyklas ir kt. Visų džamborėj dalyvaujančių tautų vėliavos buvo iškeltos didžiojoje aikštėje. Pažymėtina, kad Lietuvos vėliava buvo gražiausioje vietoje, ir pačiame centre. Mūsų delegacija, būdama labai neskaitlinga, negalėjo atskirai įrengti savo stovyklos, ar pasirodyti scenoje bei prie laužo. Ji visą laiką buvo užimta tuo, kad nepraleist momentų kur reikalaujama viešo atstovavimo. O tokių momentų buvo gana daug. Sakysim, tai Baden Povellis daro priėmimą, tai Anglų

princas, tai paradas, tai kas kviečia į savo stovyklą ar ką tai ir t. t. programoj numatytų ir nenumatytų punktų. Baigiantis džamborej per vieną parą Baden Povellis įteikė visoms dalyvaujančioms grupėms atminimui po skautišką vėliavą. Ją gavome ir mes, kuri perduota vyriausiam skautų štabui. Mūsų delegaciją aplankė dar Lietuvos įgal. ministris Londone p. Bizauskas ir daug Anglijoj gyvenančių lietuvių. Be to, džamborėj buvo dar vienas lietuvis skautas Montvila, studijuojas Belgijoje, jis buvo atvykęs su belgų skautais ir vienas Rygos lietuvis Tomaliūnas, atvykęs su Latvijos skautais. Sako, būk buvę lietuvių ir su amerikiečių skautais, bet ten tokių nesuradome. Gal būt gėdijosi pripažinti, juk ir lietuvių šiaudadūšių lig šiol pasitaikydavo neretai.

Mūsų skautininkai išdalino daug gražios literatūros ir atvaizdų apie Lietuvą, jos gyvenimą. Įteikė tautiškas juostas generolui Burtui, amerikiečiui iš Lietuvos kilusiam skautui Wisei ir delegatų

Vasario m. 16 d. yra pirmoji Lietuvos laisvės šventė. Šiemet ta šventė pradedamos Didž. Liet. Kun. Vytauto jubiliejaus išskilmės.

Visi skautai ir skautės, draugovės ir skiltys, aktingai dalyvaukit pirmoje Vytauto Didžiojo jubiliejaus šventėje.

stovyklos viršininkui. Be to, Anglų asociacijai įteikė gražią šilkinę tautinę vėliavą.

Beskaitydamas šias eilutes ne vienas gal norėtų paklausti „O kas ten labiau skautiško galima buvo pamatyti?“, — Į šį klausimą būtų gana sunku atsakyti. Galima būtų labai ilgai ir daug pasakoti kas ten teko pamatyti tautiško, originalaus atskiriems kraštams, šalims, tautoms. Šia proga turiu pasakyti, kad tik mes ypač jaunesnieji mūsų skautų veikėjai skautiškumą įsivaizduoja sau kaž koku ne šios žemės padaru, kurį tik anglas, amerikietis ar kas kitas gali sukurti ir mes tik iš jų turime imti ir mokytis. Į juos žiūrėdami mes susiminkome sau skautiško molio ir lipdome, neva tai tarptautinio ar anglų pavyzdžio skautų statulėles bei skautiškas formas ir tariame, kad čia yra mūsų tikrasis skautizmo kelias. Tuo tarpu, kai suvažiuoja visų tautų skautizmą praktikuojanti jaunomenė ir kai kiekviena tauta pasirodo kiek ir ką moka skautiško, tai beveik išimtinai viskas išeina tautiška, būtent, angliška, kiniška, amerikoniška, negriška ir t.t. Todėl, dalyvaujant džamborėj, labai ne-

daug ko skautiško tegalima išmokyti. Čia tik žmogus pamatai pasaulinės jaunomenės pulsą, labiau įsisąmonini ir persiimi, kaip skautizmas gali būti pritaikomas įvairioms tautoms. Iš dalyvavusių džamborėjų matyti buvo ir tokių tautų, kur skautizmas yra virtęs negyvų šablonu. Matomai jos, panašiai kaip ir mes kartais darom, idealizuoja visa kas angliška, ir tuo būdu patys tampa parodijomis. Pasimokymui skautizmo principų, praktiškam išėjimui programos geriausia vieta — tai, pav., šiauliečių ruošiamos stovyklos Palangoje, ar atskirų tautų kitose vietose. Džamborė yra tik reprezentavimui savo krašto. Viskas čia paremta ir visų pastangos nukreiptos į tai, kad kuo daugiau išreklamuot savo kraštą. Dėl to nestebėtina, kad daugybės šalių skautai čia atsiunčiami valstybės lėšomis ir gerai visu kuo aprūpinti. Dalyvių tarpe daugybė senų žilų vyrų aukštos visuomeninės padėties, karininkai, pedagogai ir kt. Tad ypatingai ši paskutinė džamborė pamoko mus, Lietuvos skautus, tiksliau suprasti patį skautizmą ir kaip žiūrėti bei dalyvauti panašiuose tarptautiniuose suvažiavimuose.

V tarptautinės skautų konferencijos nutarimai.

Penktoji tarptautinė skautų konferencija, įvykusi 1929 m. rugpiūčio m. 7—9 d. Birkenhead'e, Anglijoje, priėmė šias rezoliucijas:

1. Anksčiau buvusio tarptautinio komiteto nariai yra antrą kartą išrenkami, išskiriant lordą Hampton'ą ir kapitoną Teuber'į, kurie nesutiko likti komitete. Į jų vietas išrinkti J. Jobascpares ir grafas P. Teleki.

2. Prancūzų pasiūlymas, — daryti kituose kraštuose stovyklas, kurios duotų progos susipažinti su suinteresuotais kraštais, — yra principališkai patvirtinamas. Tarptautinis Biūras turi tam tikslui paruošti reikiamas formas.

3. Ryšy su keliavimo palengvinimu, patalpa ir t. t., einant Vengrų pasiūlymu, iš visų skautų asociacijų būtų pareikalauta prisiųsti Tarptautiniam Biūrai šias informacijas:

a) Kam asmeniškai pranešimai turi būti adresuojami.

b) Kokie yra palengvinimai (jei tokių esti) geležinkeliu važiuoti nuolaidos procentai.

c) Kokie formalumai (jei tokių yra) reikia atlikti su pasu.

Tarptautinis Biūras turi paruošti tam tikslui informacijų brošiūrą.

4. (Olandų pasiūlymas). Visų asociacijų organizuojami tautiški skautų suvažiavimai, į kuriuos yra kviečiami kitų kraštų skautai,

būtų daromi, jei tik yra galima, laikotarpyje nuo liepos mėn. 15 d. iki rugpiūčio mėn. 15 d.

5. Malonus Austrijos asociacijos pakvietimas 1931 metų konferenciją daryti Zalcburge, Austrijoje, būtų priimtas ir Tarptautinio Komiteto patvirtintas.

6. Leidimas daryti 1931 m. tarptautinę skautų vyčių (Rover Moot) suvažiavimą Kandersteg'e tuojuo prieš ar po tarptautinės konferencijos Zalcburge, Austrijoje, būtų iš naujo patvirtintas.

7. Kad būtų priimti du žemiau paduoti Norvegų delegatų pasiūlymai dėl priėmimo į savo draugoves kitų kraštų skautų:

„Kito krašto skautas turi pristatyti reikalingus dokumentus su anksčiau buvusios asociacijos rekomendacija“.

„Kad naujoji asociacija sulygina abiejų asociacijų skautų klases laipsnius ir t. t. ir tada ir nutaria, ar šito krašto skautas turi laikyti egzaminus, ar ne“...

8. Tarptautinė konferencija yra tokios nuomonės, jog bet kuriame krašte nebūtų sudaromos kitų tautybių skautų grupės be susitarimo su to krašto vyriausiuoju skautų štabu (Scout Headquarters), ir kad tam reikalui sudarytų reguliarių formai būtų referuoti Tarptautiniam Biūrai. Iš anglų kalbos vertė vyr. skiltn. R. Stankūnas.

Skautai ir jų reikšmė mokyklai.

„Skautas, hm... Skautas? kas jis toks?“ Paklaus nematęs skautų ir nežinąs jų ideologijos. „Skautas? Skautas tai yra berniukas, nešiojantis tam tikrą uniformą, kuri susideda: iš kepurės „a la pilotkė“, bliuzės su dideliu geltonu kaklarėščiu ir trumpų kelnaičių. Be to, dar skautas turi ilgą lazda“, — paaiškina tas, kurs yra skautus tik matęs.

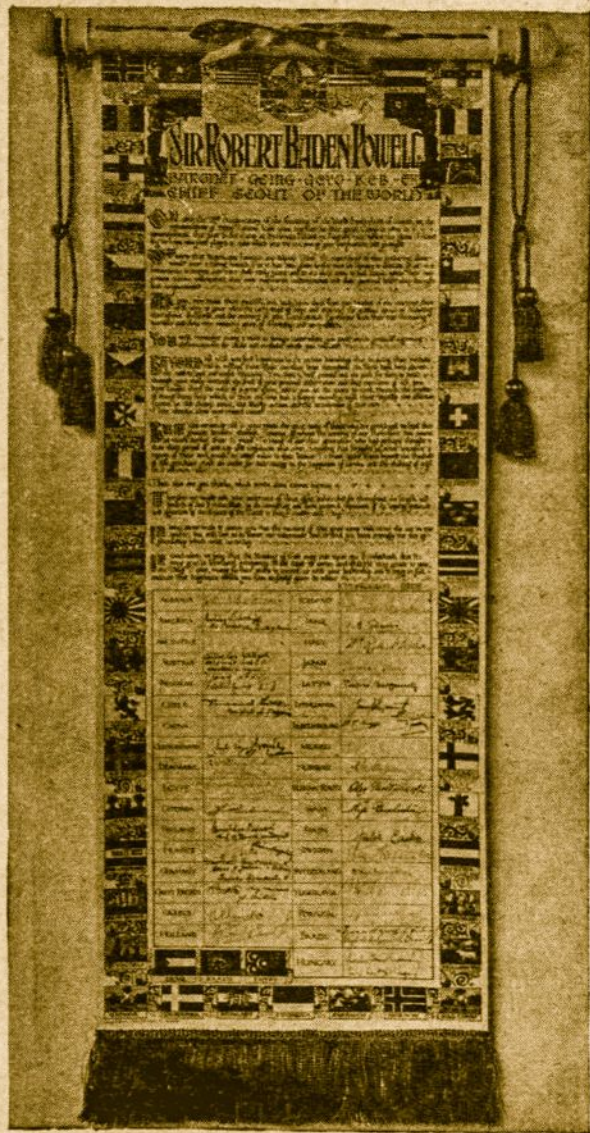
„Visai ne tokia skautų esmė, — pasakys trečias. — Skautai turi ne tik nešioti uniformą, bet dar daryti gerus darbus ir vasarą eiti naktį miegoti į mišką, kad priprastų prie „lagerių gyvenimo“.

Ir taip kiekvienas sau aiškina skautą, kaip kas supranta, neįsigilinęs į jų ideologiją ir mažai su jais susipažinęs. Tas ir nestebina, nes jie skautus tik gal yra matę, o gyvenime su jais nėra susidūrę ir arčiau jų nepažįsta.

Bet yra atskira žmonių grupė, kurie dažnai susiduria su skautais ir turi kasdieną su jais reikalų. Tai yra įvairių, žemesnio ar aukštesnio tipo, mokyklų mokytojai, kurių tikslas yra auklėti priaugančią kartą. Bet ir jie, kartais, skautuose mato tik išviršinę pusę, o neįsigilina į jų ideologiją, į esmę. Nemato, kad skautai turi daug auklėjamos reikšmės. Apie tai šiuo tarpu ir noriu tarti keletą žodžių.

Tiesa, mūsų mokyklose mokiniai yra susispietę į įvairias organizacijas, kurių tikslas yra mokiniuose išdirbti tam tikrą

pasaulėžiūrą. Bet pavaduoti skautų šios organizacijos negali, nes neduoda moki-

Tarpt. skautų konferencijos delegatų adresai, įteiktas Robertui Baden-Powellui. Adrese yra mūsų tautinė vėliava (aukštai kairiajam kampe, virš žodžio „sir“) ir brolijos atstovo v. sk. J. Kuprionio parašas (dešinėje nuo viršaus 6-tas).

niams praktiškų ir labai gyvenime reikalingų žinių.

Manydami, kad gyvenimas yra „kova už būvį“, mes ir turime paruošti tai kovai tinkamų individų. Tą paruošimą jaunuolis ir gauna skautų organizacijoje. Čia jis daugiausia laiko pašvenčia sprendimui tų praktiškų gyvenimo klausimų, kurie vėliau ne kartą gyvenime tenka pritaikinti. Pirmiausia, skautų organizacijos vidujinis tvarkymasis yra paremtas vienas kito pasitikėjimu ir drausmingumu. Čia skautai pripratunami prie punktalumo (kas mums lietuviams ypač reikalinga, kad panaikinus posakį „lietuviškas punktualumas“, t. y., viena valanda vėliau skelbto laiko). Be to skiepijamas pasitikėjimas vadais, ištikimybė tėvynei ir vyresnybei, gamtos meilė, artimo meilė, paklusnumas tėvams ir vyresnybei ir kiti aktualūs gyvenime ir mokykloje klausimai.

Mokykla, duodama daug teoretinių žinių, beveik visai neduoda praktinių. Pav: mokinys, puikiai žinąs painiausias matematikos taisykles, nemoka, reikalui esant, išsivirti paprastų pietų; praėjęs kosmografiją — negali be kompas orientuotis kur šiaurę, o kur pietus; žinodamas viso pasaulio geografiją — nemoka skaityti paprasto kariško žemlapio. Ir taip galima priskaityti daug panašių pavyzdžių.

Mokykla, plėtodama mūsų protines žinias, pamiršta gyvenimo praktines ži-

nias ir paruošia gyvenimui baltarankius ponaičius, kurie atsidūrę kiek sunkesnėse aplinkybėse nuleidžia rankas įpuldami į pesimizmą.

Tuo tarpu, skautas, pripratintas iš mažens prie praktinio gyvenimo ir pildydamas savo užduotis, išmoksta surasti išeitį iš kebliausios padėties ir, turėdamas išlavintą ir stiprią valią, niekumet nenusimena.

Be to, kasmet yra ruošiamos medžių sodinimo ir paukščių šventės, tikslu pagražinti mūsų kraštą ir apsaugoti gamtos turtus nuo naikinimo. Bet tas neduoda tiek teigiamų vaisių, kiek galėtų duoti, jei kiekvienas žmogus jaustųsi įpareigotas saugoti gamtos turtus, kaip yra į tą įpareigotas skautas, kurs pasiėlgęs priešingai jaučiasi nusižengęs savo įstatams. Dėlto skautas ir stengiasi kiek galėdamas saugoti gamtos turtus.

Svarbiausia gi — kad skautas turi būti geru mokiniu, nes kitu atveju jis, einant geležiniu įstatu, yra šalinamas iš skautų tarpo.

Norint, galima būtų nurodyti daug pavyzdžių aiškiai sakančių, kokią didelę auklėjamą reikšmę turi mokykloje skautai.

Tą supratus ir įvertinus švietimo ministerija suteikė skautų organizacijai daug lengvatų. Dabar lieka tik mokytojams aktyviau paremti skautus, o gailėtis neteks, nes pamatys, kad suskautinę savo mokinius, jie atliko didelį auklėjimo darbą.

Skautas Mokytojas.

M t. Ilgesys.

Pirmasis laužas.

*Menu, kaip šiandien, kaitrųjį laužą,
Kuris pirmoj stovykloj švietė.
Jo skaisčios liepsnos mane, dar vaiką,
Mylėt ir džiaugtis pasaulin kvietė.*

*Senai užgeso pirmasis laužas,
Neliko žymės kur jis žėrėjo,
Tik atminimas minčių kilniųjų
Tebėra gyvas, kurias jis sėjo.*

*Jis aiškiai šviečia ir audroms siaučiant
Ir vėjui švilpian ant mūsų tako,
Bet mes vis skubam į melsvą tolį:
Kur tikra laimė — jis mums pasako...*

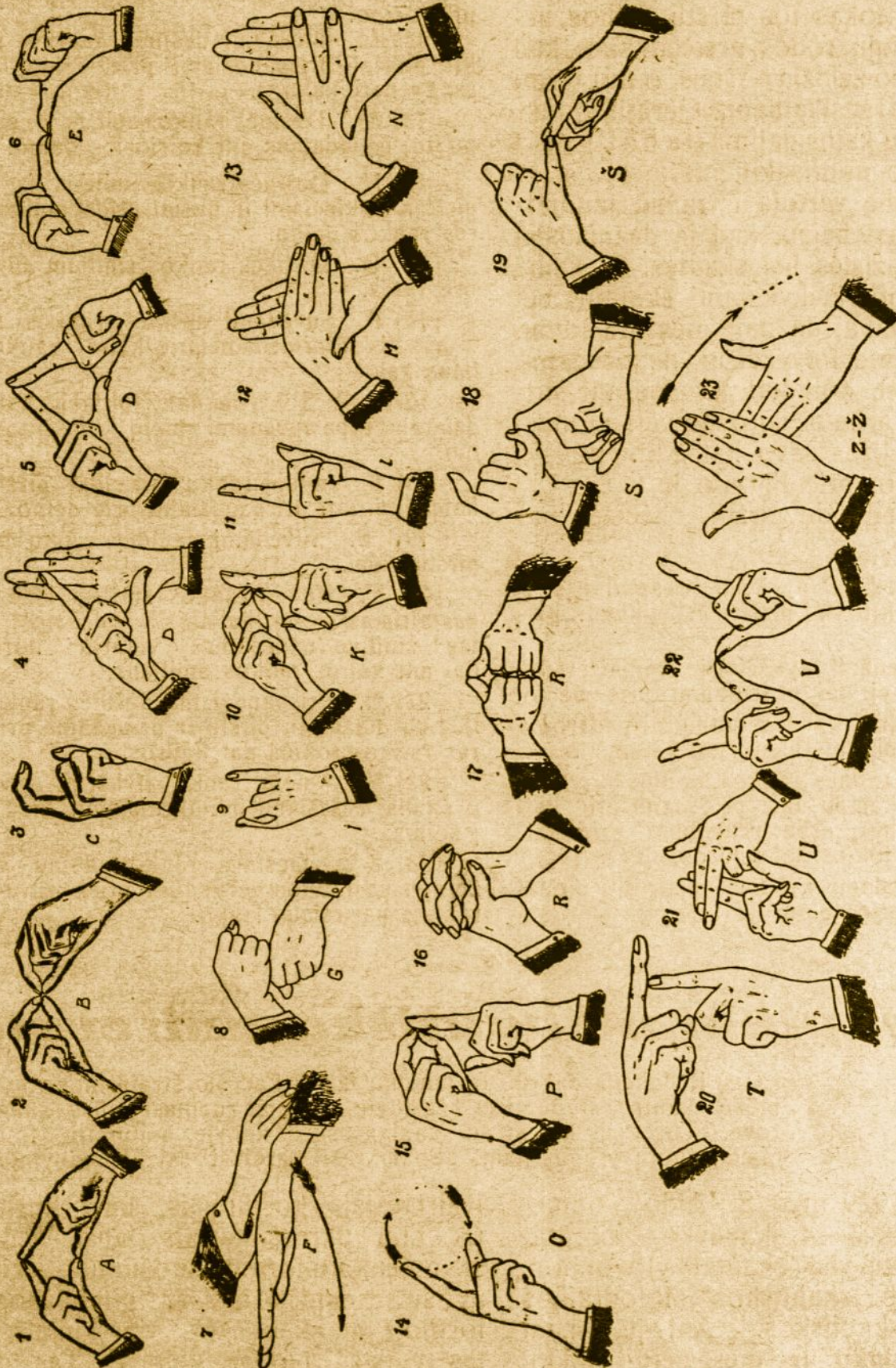
*Kiekvieno laužo kaitrios žarijos
Jauniems pagimdo šimtus svajonių,
Šimtus troškimų širdin įsėja,
Tokių didingų, tokių malonių!...*

Vyr. sklt. V. Kastanauskas.

Pirštų kalba.

Žmonija žino daug tarpusavio susižinojimo būdų: telegrafistai vartoja Morzės abėcėlę, jūrininkai—semaforų signaliza-

ciją ir kt. Abi tos signalizacijos plačiai vartojamos. Bet asmeniniam, tarpusaviam susižinojimui nei Morzės, nei semaforų

Pirštų kalbos abėcėlė.

signalizacijos netinka: jos reikalauja tam tikrų vietos aplinkybių, įrankių ir, be to, lengvai esti pastebimos pašaliečių.

Yra Lietuvoje išsiplatinęs kitas, labai paprastas, nereikalaujantis jokių įrankių, susižinojimo būdas. Tai yra *p i r š t ų k a l b a*. Ta kalba yra toki paprasta ir patogi, kad ji tinka išreikšti net įvairioms paslaptims. Nemokas tos pirštų kalbos, neįtars kalbančiųjų, rodos, greičiau spės, kad iš nuobodumo žaidžia pirštais, o tuo tarpu čia įdomiausiai susikalbama. Gerai išsipraktikavus, pirštų kalba galima labai greit perduoti savo mintis kitiems.

Pirštų kalbą vartoja ir mūsų jaunuomenė. Aš pastebėjau, kad ją dažniausiai vartoja gimnazistės bei skautės. Ši kalba pravartu žinoti kiekvienam skautui bei skautei. Ją labai dažnai mes galėtume vartoti gyvenime. Pavyzdžiui, nenorėdami, balsiai kalbant, trukdyti kitų; esant stovykloje tylos arba užsiėmimų valandomis, kad nesutrukdytų savo kalba kitų poilsio bei užsiėmimo; prie ligonio ir t. t.

Žemiau paduodu pirštų abėcėlės paaiškinimą.

1) **A.** Suvedami nykščiai ir smiliai skyrum poromis, kiti visi pirštai prilenkiami prie delno.

2) **B.** Suvedami nykščiai ir smiliai į vieną krūvą, kiti visi pirštai prilenkiami prie delno.

3) **C.** Dešinės rankos smiliu padaroma kriukutis, likę pirštai sulenkiami į kumštį.

4—5) **D.** Dešinės rankos smilius ir nykštis išskėčiami 90° kampu, taip pridedami prie kairės rankos delno, arba pridedami prie kairiosios rankos tokios pat figūros.

6) **E.** Suvedami nykščių galai, kiti pirštai prispaudžiami prie delno.

7) **F.** Kairioji ranka ir pirštai ištiesiami horizontaliai, o dešiniąją ranka braukiama žemyn kairės viršum.

8) **G.** Dešinioji kumštis uždedama ant kairiosios rankos kumštis.

9) **I-J.** Dešinės arba kairės rankos mažylis ištiesiamas, kiti pirštai prispaudžiami prie delno.

10) **K.** Suvedami dešinės rankos smilius ir nykštis ir pridedami prie kairės rankos ištiesto smiliaus vidurio, kiti pirštai prispaudžiami prie delno.

11) **L.** Ištiesiami dešinės rankos smilius, kiti pirštai prispaudžiami prie delno, kairioji ranka nereikalinga.

12) **M.** Dešinės rankos delnas, nesulenkus pirštų, uždedamas ant kairiosios delno.

13) **N.** Dešinės rankos smilius ir didysis pirštas išskiečiami ir tiesiai pridedami prie kairės rankos delno.

14) **O.** Dešinės rankos smiliu apvedama ore ratas.

15) **P.** Suvedami dešinės rankos smilius ir nykštis ir pridedami prie kairės rankos smiliaus galo.

16-17) **R.** Sukryžiuojami pirštai, kaip meldžiantis, arba suvedami abiejų kumščių krumpčiai.

18) **S.** Abiejų rankų mažyliai pirštai sukabinami, kiti prispaudžiami prie delno.

19) **Š.** Suvedami abiejų rankų mažylių pirštų galai.

20) **T.** Kairės rankos smilius ištiesiamas, pastatomas vertikaliai, o dešinės išties-tas smilius uždedamas viduriu horizontaliai ant kairės rankos smiliaus.

21) **U.** Prispaudžiama dešinės rankos smilius su didžiuoju pirštu ir pridedama prie kairės rankos tokios pat figūros.

22) **V.** Abiejų rankų nykščiai suvedami, o smiliai ištiesiami ir nukreipiami, kiek galint, į šonus.

23) **Z-Ž.** Dešinės rankos delnu vedama žemyn pastatytos vertikaliai prieš save kairės rankos paviršiaus lanku.

Pasirūpinkim skautišką uniformą.

Redakcija pažymi tą malonų faktą, kad šio straipsniuko autorius, mūsų skautas, studijuojas užsienyje, stropiai rūpinasi mūsų skautų gerove. Turėtų ir kiti mūsų skautai, esą užsienyje, nenutolti. Redakcija mielai duotų progos jiems per laikraštį pareikšti savo sumanymus. *Red.*

Visuose 1929 m. „S. Aido“ numeruose yra vos 3—4 skautiškos fotografijos, ant kurių visi skautai yra uniformuoti, o kitos „skautiškos“ fotografijos nėra tikrai skautiškos. Ant jų matai kažkokį berniukų ir mergaičių rinkinį

įvairiausiais kostiumais, tarp kurių yra tik tam tikras, kartais labai nedidelis, skautiškų uniformų nuošimtis — kiti yra ar su „maniškom“ ar gimnazijos uniformoje ar skautiškais marškiniais, įleistas į ilgas juodas kelnes. Tas didelis

„civilijų“ skaičius labai gadina „S. A.“ fotografijas. Jos pasidaro nemalonios, neskautiškos.

Minėtos fotografijos parodo, kad daugelis Lietuvos skautų neturi uniformos. Kodėl? — Per apsileidimą. Nes vienintelis svarbesnis argumentas skautiškos uniformos neturėjimui pateisinti, tai yra materiališka kliūtis, nėra visai rimtas. Skauto uniforma nėra brangi. Ji yra, tur būt, pigiausia visų uniformų, ar šiaip paprastai dėvimų rūbų. Tiesa, paprastai jaunam skautui pačiam išsyk įsigyti uniformą kartais yra didelių sunkumų: jo biudžetas, apskritai, yra labai apribotas, o tėveliai ne taip lengvai sutinka paaukoti lituką „vaikų zabovai“. Tačiau draugovės turi ateiti skautui į pagalbą. Reikia paraginti skautus taupyti pinigus uniformai įsigyti. Gerai būtų įsteigti draugovėse tam tikras šiam reikalui taupomas kasas. Per kiek laiko galėtų surinkti užtektingą pinigų sumą. Iš pradžių įsigytų bliūzė, paskui kelnės ir kepurė. Draugovės turėtų pasistengti ir iš savo kasos duoti paskolų skautams uniformų įsigijimui. Būtų labai gera, jei vyriausio štabo ūkio dalis užsakytų didelį skautiškų uniformų skaičių (pav., karo invalidų

Ordeno „Už nuopelnus“ medalio projektas.

bendrovėje) ir jas paskui pardavinėtų su tam tikrom lengvatom atskiriems skautams.

Nereikia pamiršti, kad skautiška uniforma yra būtina kiekvienam skautui. Dažnai į skauto uniformą pas mus žiūrima, kaip į dalyką neprivalomą. Ši nuomonė yra visai klaidinga. Skautas be uniformos nėra tikras skautas. Man rodos, kad net nereiktų leisti skautams-naujokams laikyti egzaminų į III pat. laipsnį nei duoti įžodžio, kol jie nėra įsigiję uniformos. Uniformos klausimas yra labai svarbus ir laikas yra juo griežčiau susirūpinti. Ir tuo rūpintis reikia pradėti tuoj, žiemą. Tenebūnie vasarą dr-vės sueigoje nė vieno skauto, kurs būtų be uniformos! Swallow.

Vilnijos skauto žodis Lietuvos skautams*).

BRANGŪS LAISVIEJI BROLIAI!

Begyvuodami dvejus metus neturėjom progos su Jumis turėti ko nors bendro, tuo tarpu bent laiškais norime prabilti.

Skautai tą pasaulio gyvumą trokšta ypatingai atjausti, nes jų kilnios mintys vis nori dar ko tai naujesnio pamatyti — išgirsti. Tad nenuostabu, kad mes, pavergtieji riteriai, degame tuo noru išgirsti iš savo tėvynės nors lapų šlamėjimą... Mums yra įdomu kiekvienas Jūsų žingsnis skautystės dirvoje, todėl ir norime su jumis būti bendrojo globoje, gauti daug daug iš brolijos mums reikalingų žinių.

Mes čia, besaugodami lietuvių teises, dirbame kiek galime. Žinoma, turime nemažą materialinių trūkumų, bet tai mums yra smulkmena. Su pasiryžimu viskas galima nugalėti! Tuo labiau mes tik pabusdami turime taip daug energijos. Mums Gedimino Pilis duoda paguodos, tad ir Jums jos siunčiame...

Programoj nesame taip jau atlikę, nes šiaip taip judame.

Įdomu yra, kaip Broliai juda? Ar leidžiamas „Skautų Aidas“? Kada tai tekdavo pamatyti, bet šiuo laiku tas dėl mūsų yra paslaptis...

O primenam (keliese) tas laimės dienas, kada turėjom progos aplankyti Laisvąją Lietuvą, jos vyriausybę ir visus iki žemiausio luomo, gyventojus. Taigi malonėkit šį tą retkarčiais mums papasakoti, o mes su noru to laukiame.

Dar noriu pranešti, kad mes (švenčioniškiai) 1930 m. sausio m. 26 d. minėsime mūsų gyvavimo dviejų metų sukaktuves. Tą dieną bus „Gaidžių“ skilčiai įžodis ir vakarėlis.

Draugovėj turime 27 skautus (trys skiltys), ateityje parodys savo jėgas „Dievui ir Tėvynei“.

Budėk!

U. K.

*) Šį laišką redakcija nesenai gavo iš vieno okupuotos Lietuvos skauto.

Skautų vy

Knyga apie skautus vyčius.

Skautų vyčių ženklelio projektas.

I Kauno tunto skautų vyčių draugovė, ryšy su 5 metų Lietuvos skautų vyčių sukaktuvėmis, ruošia išleisti skautams vyčiams leidinį — vadovėlį. Leidiny bus metodinių straipsnių, skautų vyčių įsikūrimo Lietuvoje istorija, atvaizdai ir kt.

Skautai vyčiai ir vadai, turintieji kokios nors medžiagos, str. rašinių apie skautus vyčius, savo arba išverstų iš svetimų kalbų, prašomi skubiai atsiliepti, nes medžiaga jau tvarkoma ir netrukus bus atiduota spausdinti.

Susirašinėjimui adresas: I-oji skautų vyčių draugovė, Kaunas, Laisvės alėja 20.

Skautų vyčių šventė.

I-oji skautų vyčių draugovė š. m. ko-vo 2 d. švenčia metines draugovės įsikūrimo ir penkių metų skautų vyčių įsikūrimo Lietuvoje sukaktuves. V. V.

Ir šiauliškiai sukruto.

Kai kurie vyresnieji Lapinų dr-vės skautai norį sudaryti atskirą skautų vyčių skiltį.

Gi Daukanto dr-vė, kurioje beveik visi vyrai yra barzdoti, taip pat mananti griebtis konkrečių žygių bent vyresniuosius skautus „suvytinti“.

Iš Panevėžio skautų vyčių veikimo.

I. 14 Sim. Daukanto vyčių sueigoje skaitytas valst. gimnazijos direktoriaus p. Lindės—Dobilo įdomus straipsnis — „Skautas vytis — geras šeimos narys“. Rašinyje keliama naujų minčių, kuriomis vyčiai labai susidomėjo. Kaip girdėti, tas straipsnis pasirodys skautų spaudoje.

Uniforma. Pastaruoju laiku smarkiai diskutuojama vyčių uniformos klausimu — dabartinei uniformai tenka gerojai „pipirų“. Tuo klausimu manoma užmegsti ryšius su kitų vietų vyčiais ir vyr. štabo skautų vyčių skyriumi.

Šventė. Eina paruošiamieji darbai ir sudaroma programa artėjančiom 5-rių metų būrelio veikimo sukaktuvėms paminėti. Būrelis įsikūrė 1925.III.15, — tai buvo pirmasis Lietuvoje vyčių būrelis, davęs pradžią vyčių judėjimui mūsų brolijoje. Tuo šitos sukaktuvės darosi ypač įdomios. Kalėdų atostogų metu vyčiai buvo sukvieta į savo ramovę buvusių būrelio narių, dabar jau apleidusių gimnaziją, ir tarėsi su jais, kaip drauge paminėti sukaktuves ir toliau palaikyti artimą ryšį su savo „senberniais“.

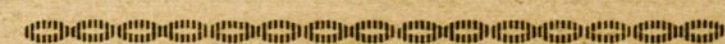
V.

Tarptautinis skautų roverių (skautų vyčių) suvažiavimas Kenderste 1931 m.

Suvažiavimas kartu su pasauline skautų konferencija įvyks apie 1931 m. liepos mėnesį. Apie tą suvažiavimą parašysime plačiau kitame „S. A.“ nr.

Škotų skautų vyčių (roverių) suvažiavimas.

Škotijoje 1930 m. vasarą šaukiamas Škotijos roverių suvažiavimas, kuris įvyks Augustavo banko salėje.

Neatristiškai kaklaraiščio

mazgelio — nepadarei gerojo darbelio, jei nesuradai bent 1 „Skauto Aido“ prenumeratoriaus. Pirmas geras darbas — platinti „Skautų Aidą“.

čių ramovė.

Sktn. V. Kviklys.

Skautų vyčių ateities klausimu*).

Skautų vyčių skyrius skautijos šeimoje yra svarbiausias. Nuo jo priklauso tolimesnis skautijos bujojimas.

Tiktai daugiau susirūpinus vyresniaisiais skautais (skautais vyčiais), ir išvedus juos iš to užburto rato, kuris pas mus iki šiol buvo, bus galima išsiaiškinti, kad skautija stipri visuomeninio auklėjimosi organizacija, kuriai pridera užimti pirmenybę kitų organizacijų tarpe.

Pirmiausiai tenka rasti priežastis, iki šiol neleidusias sk. vyčiams plačiau pasireikšti. Apie tai, kad pas mus permaža

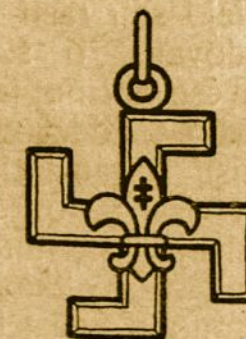
*) Šį straipsnį dėl techniskų priežasčių dedame sutrumpinę. Red.

vyresniojo amžiaus skautų, netenka kalbėti, jų yra. Tik kodėl jų nematyti?

Iki šiol mūsų skautai vyčiai neturėjo nei aiškaus tikslo, nei nuoseklios, įmanomos darbo programos. Laikinasis statutas beveik nieko nepadėjo, ir negalėjo daug padėti, jis teapėmė tik formalinę pusę. Jei jau ir įžiūrėtume tikslą ir dvasią, tai jau tik ne savo, ne lietuvišką, o svetimą.

Netenka stebėtis, kad kai kur skautų vyčių draugovės tenkinosi skautų darbo metodais ir programomis, kitur visai kitokia kryptimi nueita, ir faktas, kad bendro darbo nebuvo.

Vyresniojo amžiaus jaunuoliai nei skautų, nei skautų vyčių draugovėse ne-

Svastikos ord. projektas.

Klaipėdos skautų vyčių būrelis.

galėjo sau rasti tinkamo peno. Negi visi vadovaus, o šiaip negalėjo gauti draugovės apčiuopiamo ir jiems atitinkamo darbo. Todėl vyresnio amžiaus skautai mūsų organizacijoje liko pasyvūs, ir kiti net visai iš jos išėjo. Ir liūdna ir griaudu. Dalis jų visai nutolo nuo skautiškų idealų. To buvusio skauto, dabar bekrypstančio jaunuolio, kelias kreivas, jaučiasi perblokštas. Jis pats savęs nebepažįstas. Prisimena dar ir skautų eiles, vaidindamas, gražiausiai praleistomis dienomis...

Žmogus be tikslo, be idėjos—niekam tikęs. Tokį galima pavadinti jau pradedančiu nykti arba sunykėliu. Jis mums ir mūsų tautai jau žuvs. O tokių apleidusių skautų eiles ir dabar benykstančių jaunuolių, kurie savo gabumus, energiją būtų galėję atiduoti tėvynei ir skautų idealams, yra gana daug.

Kas čia kaltas?—Nesigilinant į smulkmenas, vis dėlto, didžiausia kaltė tenka mesti nebuvimui tinkamos vyresniesiems skautams organizacijos.

Dabar, kodėl skautų vyčių skyrius nesugebėjo išlaikyti visų vyresniojo amžiaus skautų, nekalbant jau apie įtraukimą naujų, nebuvusių skautais jaunuolių?—Iš aukščiau pasakyto, jau šiek tiek priežastis aiškėja: nebuvo griežto tikslo, aiškos veikimo programos bei sistematingo plano. Vienur norėta visiškai pamėgdžioti Anglų roverių,—bet... nesisekė, neprigijo.

Kitur—niekuo nesiskirti nuo skautų. Dar kiti, stengėsi duoti skautų vyčių draugovės visai savišką antspalvį, taip sakant, lietuvišką skautų vytį. Tuo būdu, tie bandymai jau davė pakankamai pamokų ir patyrimo, numatyti ir pasirinkti vieną tų krypčių, kuri yra tinkamesnė.

Organizacijos veikime labai svarbu, kad būtų suprantami ir aiškūs jos tikslai ir veikimas, o ypatingai — organizacijos dvasia. Visa, kas nėra aišku — sukelia abejojimų, tada visuomenės pasitikėjimo, kas labai organizacijai svarbu, įgyti sunku.

Kaip matėme, skautų vyčių skyrius iki šiol buvo rūke, ne tik visuomenei, bet net ir skautams, pagaliau ir patiems skautams vyčiams jis nebuvo aiškus.

Tokiu būdu, pirmiausias darbas yra išblaškyti tas rūkas.

Skautų vyčių organizacija yra ir turi likti valstybine ir tautine organizacija.

Tėvynės meilė ir jos reikalai turi stovėti vyriausioje vietoje. Mes negalime ir neturime aklai sekti užsienio „rovering'o“. Mums, lietuviams, reikalinga skautišką idėją įvilkti į lietuvišką drabužį. Iš mūsų praeities mes galime daug ko pasisemti. Mūsų istorijos lapuose galime rasti viso, kas reikalinga sudarymui tos lietuviškos organizacijos, lietuviškos dvasios.

Mums, šių dienų skautams vyčiams, reikėtų ypatingai atgaivinti ir išsisklepyti šias vyriausias idėjas: *tiesa, riteriškumas ir pasitikėjimas savimi*.

Mūsų valdovai Kęstutis ir Vytautas, gali būti šių idėjų simboliu. Ar Kęstutis nebuvo lietuviško riterio idealas? Ar Vytautas nepasitikėjo savimi? Jų dvasioje mes skautai vyčiai galime rasti daug artimo savo sielai.

Tokiu būdu, skautų vyčių skyrius, eidamas šia kryptimi, turėtų susilaukti pasisėkimo ir užviešpatauti jaunuolių sielose.

Skautų sistema įžiebia riterizmo žiežirbą, o skautų vyčių sistema užugdo jaunuolį Kęstučio dvasioje šių dienų riteriu.

Mūsų mirusieji.

Atsiminus a. a. psktn. J. Dabulevičių.

Gyvenimas amžinai jaunas ir
nesikeičias, o keičiasi gyvenimo
būtybės — žmonės ir visa gamta.
V. P.

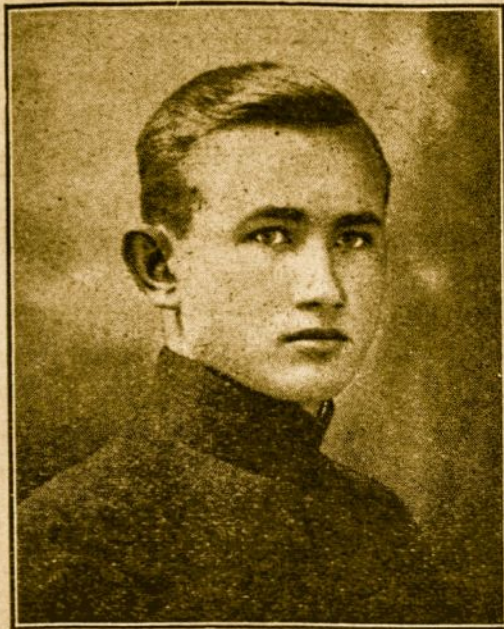
Šiuo kart su skaudančia širdimi noriu pasidalinti atsiminimais apie a. a. Juozą Dabulevičių.

Juozas gimė 1909 m. sausio m. 17 d. Marijampolės ap. Javaravo v. Gudiškių kaime, iš kur 1913 m. persikėlė visa Dabulevičių šeima į dabartinę jų gyvenamąją vietą — Šlavančių kaimą.

Juozukas, turėdamas septyneris metus, pradėjo mokytis pas kaimo „daraktorių.“ 1919 m. baigė Igliaukos pr. mokyklą ir 1920 m. išlaikė egzaminus į valst. R. J. gimnazijos Marijampolėje I-ją klasę. Gimnaziją baigė 1927 m. Tais pačiais metais, Marijampolėje atsidarius metiniams pedagoginiams kursams prie mokytojų seminarijos, Juozas įstoja į juos ir 1928 m. pirmuoju mokiniu pabaigia juos.

Nuo 1928 m. rugsėjo m. 1 d. buvo paskirtas Drąsutaičių pr. mokyklos vedėju. Bedirbdamas mokymo darbą susišaldė ir 1929 m. sausio m. susirgo gripu. Paskiau, gydytojams konstatavus širdies ligą, važiavo į Kauno ligoninę iš ten vėliau į Marijampolės. Be to, prisidėjo inkstų uždegimas ir Juozas po sunkios ligos mirė 1929 m. spalio m. 21 d. Dalyvaujant Marijampolės skautams ir jo draugams palaidotas Igliaukos kapuose.

Juozas pasižymėjo gabumais tiek mokydamasis, tiek dirbdamas organizacinį darbą. 1922 m. spalio m. įstojo į Marij. tunto Vytauto draugovę. Greitai persiėmė skautybės idėjomis ir giliai įrašė skautų įstatus į savo širdį. Juozas, būdamas darbštus, pavyzdingas, klusnus, drausmingas, malonus ir nuoširdus, kreipė visų akį į save. Juozą mylėjo visi mokytojai, jo draugai, skautai. Po vienerių metų nuo įstojimo į skautus Juozas skiriamas Vytauto drau-

A. a. psktn. J. Dabulevičius.

govės adjutantų ir 1924 m. paskirtas Marijampolės tunto adjutantų. Jis darbo turėjo daug, bet visuomet savo pareigas gerai atlikdavo. Mielai padėdavo ir kitiems.

Veikė nė vienas tunto vadovų pasitarimas ar kuris kitas skautiškas darbas neapsieidavo be Juozo. Jis buvo tuntininko, draugininkų ir skiltininkų patarėju, gyvu jų pavyzdžiu. Jo žymiausios būdo ypatybės, kaip, pav., darbo meilė, nuoširdumas, ištvermingumas, greitas orientavimasis ir taktas iškėlė Juozą tunto pryšakin, ir 1928 m., turėdamas vos 19 metų, Juozas jau vadovauja Marijampolės tuntui.

Norėtus dar daug ką pasakyti apie tą malonų skautą, bet kažkodėl man taip sunku ir nesiseka rašyti apie geriausią mano draugą...

Skaidu mums, skautams, netekusiems taip brangaus brolio, tačiau nereikia liūdėti. Jo artimieji skautai turėtų savo širdyse įsidėti ir sekti jo tauriu pavyzdžiu.

Vkt. Ppč.

Kryžkelėj.

Iš „Negrijtančių dienų.“

Pirmam savo vadui vyr. sktn.
J. Kuprioniui.

Stovėjau vaikystės kryžkelėj, mažčiau ir rinkausi kelius keliauti į paslaptingus tolius, žėrinčius pasakingų žvaigždžių varsomis. Alkani troškimai, pagimdyti jaunų minčių, kėlė mano sieloje šelstantį nerimą. Kelių buvo šimtai, kuriuo turiu keliauti, kad rasčiau nors mažą šešėlį viliojančios laimės — nežinojau. Ką būčiau daręs, kokius žiedus būčiau rinkęs papuošt iškilmių vartams sutinkant pirmąjį jaunystės triumfą, šiandien atsakyti negaliu, tik menu ir tas atminimas tebėra gyvas ir gražus, kaip motinos pasaka sekta kūdikystėje, kad Tavo kilnios mintys, įsėtos mano jaunon širdin skaisčiai suliepsnojo ir pašaukė mane kurti naują gyvenimą, žėrintį naujų vilčių spinduliais.

Vytauto karstas Vilniaus katedroje.

Aš nudžiugau ir švelni Tavo veido šypsena mane pirmą kartą pabučiavo. Vėdei mane siaurais takeliais džiaugtis stebuklingu gamtos grožiu ir semtis jėgų kiekvienam darbui ošiančio miško tyliam pavėsyje; mokei mane skaityti didžiąją gamtos knygą, mylėti kiekvieną pražydusią gėlę ir ramiai siūbuojantį medį. Gamtos glėbyje, liepsnojančių laužų šviesoje, dainų garsuose, skardžių šūkių skambesy pažinau antrąją motiną — skautiją. Ji mane mokė gyventi, žengti pirmyn, kilti, atsidėti, pasiukoti. Ji man padėjo varge, guodė nuliūdusį, ramino nepasisekime, skaidrino mintis, ūgdė naujas viltis, gimdė kilnius troškimus, barė nusižengus, džiugino laimėjus.

Šventi man tie takai, kuriais pirmą kartą, lydimas didžiųjų idealų, išėjau pažinti gyvenimo ir žmonių, šventos vietos, kurias lankiau baltose vaikystės dienose, neužmiršamos žaliojo miško tankynės ir lygios, saulės spinduliais nubertos, lankos, kur žaisdamas mokiausi grūdinti valią, švelninti jausmus, auklėti būdą, mylėti žmones ir didingą gamtą.

Laimingas sutikęs Tave savo vaikystės kryžkelėj ir supratęs Tavo šauksmą: kelti žydrion mėlynėn jaunystės ugnimi degančią vėliavą ir nusilenkti trilapei baltai lelijai, apsuptai simboliškų minčių.

Siūbuos žydri vėliava jaunystės džiaugsmo pily ir visada primins pirmuosius, nedrąsius žingsnius keliaujant skautijos vieškelio į gyvenimą, pasislėpusį po nematoma uždanga, kur laukia kiekvieno mūsų užburtas, pasakingas rytojus, nešdamas laimėjimus ir skausmus.

Džiaugsmu šiandien degu, kad Tu pirmas įnešei mano širdin visą pasaulį apšviečiančio laužo žariją. Ir dabar juo daugiau stebiu to negėstančio laužo šviesą, juo daugiau randu naujų dalykų, naujų nežinomų paslapčių.

Tau lenkiuos ir dėkoju sieloje, kuris sukūrei pirmą laužą mano vaikystės kryžkelėj!

Skautės.

Vyresniųjų skaučių vakaras.

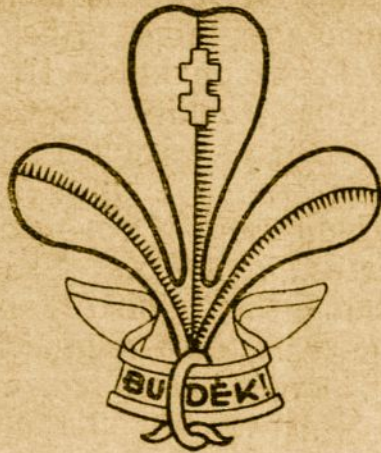
I Kauno tunto vyresniųjų skaučių draugovė š. m. I m. 19 d. „Saulės“ salėje surengė sueigą ir skautišką pasilinksminimą.

Sueigoje dalyvavo kelios mokytojos, I skautų vyčių draugovė ir keli atskiri būrelių skautai vyčiai. Sueigos programa buvo labai linksmai — įvairios dainos, muzika ir baletas; po to visi linksmai pašoko ir pažaidė.

Dar sktn. Kviklys kalbėjo apie artimesnį vyr. skaučių ir sk. vyčių bendradarbiavimą. Ši tokio pobūdžio skaučių sueiga yra pirmoji Kaune.

Vyr. skautės energingai dirba.

I vyresnių skaučių draugovė Kaune smarkiai pradėjo dirbti. Skilčių sueigoje ruošiasi į patyrimo laipsnius, ir dirba įvairius rankdarbius. Kartais sueigos

virsta net ypatingomis dirbtuvėmis: audžiama gražiausios juostos ir siuvama kiti įvairūs rankdarbiai.

Draugovėje yra 44 skautės, kurios paskirstytos į 4 skiltis. Draugovės skautės — būsimos mokytojos. Linkėtina ir toliau sėkmingai tęsti tą darbą.

V. Vėversėlis.

Mergaičių reikalai Šiaulių tunte.

Tunto adjut. vyr. sklt. G. Venclauskaitės rūpesniu Šiaulių rajono tunto skaučių draugovių ir skilčių veikimas, kiek jis liečia specialius mergaičių uždavinius, norimas koordinuoti, stiprinti, būsią stengiamasi pačias skaites labiau įsąmoninti skautystę ir moteris liečiančiuose klausimuose.

Rūpinamasi ir vyresniųjų skaučių organizavimu. Bet visos reformos ir nauji organizavimai eisią palengva ir atsargiai.

Gairės ne ta kryptimi.

Redakcija nėra pilnai vienodos nuomonės su gerb. straipsnio autore, todėl progai pasitaikius duotų laikraštyje vietos ir kitokios nuomonės autoriams.

Red.

Mūsų brolija, galima sakyti tebėra formavimosi stadijoje. Nesant pakankamai prityrusių vadų, organizacinis darbas eina gan sunkiai. O tas darbas yra labai atsakingas: nes tebesiformuoja organizacijos veidas, jos kryptis. Užtat reikalinga dirbti atsargiai ir apgalvotai, į tą darbą pasitelkti senesnių auklėjimo srityje prityrusių veikėjų.

Kiek geresnė padėty yra brolijos berniukų skyrius. Reikia pripažinti, kad vyrai organizacijos srityje yra toliau nužengę, — jie šiandien turi daugiau visokių kariškų, sporto, visuomeninių draugijų, ar bent jie tuo daugiau pasireiškia ir dėl to jiems lengviau susidaryt formos, tvarkos ir darbo metodai. Sunkiau tatau yra mums, mergaitėms, kurios išvis ne taip senai pradėjom organizuotis į savarankiško veikimo ratelius, draugijas. Tas atsiliepia ir į mūsų, kaip skaučių, organizavimąsi.

Nestebėtina dėl to, kad mes iki šiol vis silpnokai teveikėm ir gal dar ilgokai teks pavargt, kol atrasime labiau mums tinkamus kelius. Niekas negali mūsų kaltinti, jei padarom vieną kitą mažesnę netikslumą. Bet yra ir tokių dalykelių, kurie jau yra nebeleistini ir vien neapsižiūrėjimu jų pateisint negalima. Šiauliečių studentų

skautų „Lapinių“ skilties*) išleistam 1930 m. kalendorėly atspausdinta naujos skaučių patyrimo laipsnių programos projektas.

Iki šiol skaučių programos buvo dažnai keičiamos. Dabar gal norima nustatyti pastovesnę ir tikslesnę programą. Bet ar mes mergaitės galim pavadinti, kad čia toji nauja programa būtų skaučių programa. Abejoju, tur būt — visai ne! Kur gi mes nueitume. Paminėkim tik kelius punktus. III patyr. laipsnio skautė turi mokėti sutartinus švilpesius ir kelionės ženklus. Beveik visa to laipsnio programa žodis žodin kaip berniukams. II laips. skautė turi mokėti *morzės signalizuotę, matuot aukštį, plotį, ilgį, srovės greitį*. I laips. skautė turi mokėti *žvalginėti ir sekti pėdsakus*, turėti elementarinių žinių iš *topografijos*, mokėti padaryti *1 kilom. krokį ir akies nuotrauką pusės kilom. radiusu*. Skaitai ir nesupranti, užrašyta, kad ta programa skautėms. Programa gi nustato organizacijos darbo kryptį, nurodo veikimo metodus. Argi norima duoti tokia mergaičių auklėjimo kryptis? Programoje turėtų būti įtraukta tik tai, kas labiausiai reikalinga, su kuo mergaitėms daugiausia teks susidurti gyvenime. Ji turėtų būti praktiška, reali, o ne kažkoki romantiška ar pinkertoniška. Abejotina, kiek tos topografijos, signalizuotės ir pan. reikalinga ir berniukams; bet jiems dar gal šiek tiek pritaikomos, jiems teks būti kariuomenėje ir su tuo susidurti. Bet kam gi visa tai mums mergaitėms? Tokių mergaitėms auklėjimo metodų dar pasaulis nematė. Yra iš mergaičių savotiškai nusiteikusių, norinčių būti kareiviais, nešioti pentinius, buvo net užsikrėtusi mada, kad skautės nešiotų diržus, perpečių, ir... kai kurios entuziasmingai juos nešiojo. Tačiau laimei, teisingai buvo suprasta, kad mergaitėms šikšnas nešioti ir fiziniu ir moraliniu atžvilgiu žalinga, ir vėliau to atsisakyta. Dabar, rodos vėl kartojasi anas kraštutinis.

Žinoma, yra mergaičių, kaip sakiau, savotiškų palinkimų, jos nori būt ir žvalgiais ir topografėmis ir dar kuo. Atskirų palinkimų skautės gali mokytis ir lavintis kokioje tik nori srityje, ir čia skautiška sistema duoda didžiausią progą, bet nustatyti ir įvesti visoms mergaitėms lavintis žvalginėjime, topografijoje ir pan. yra tikra nesąmonė. Nejaugi mes skautės ruošiamės į kokius kariškus pionierius, žvalgus? Žinoma, mes neturim ruošti tapti lėlėmis ar vien tik virtuvės dabotojomis. Ne, ir aš pirmoji būč tam priešinga, bet mes taip pat neturim vadovautis kažin kokiomis keistomis iliuzijomis ir vyriškomis aspiracijomis. Mūsų idealas turi būti sveikai išaugusi, dora, kukli, pilietiškai įsisauginusi, ir praktiškai gyvenimui pasiruošusi moteris. Mums visai nepakeliui siekti būt atletėmis, konkuruoti su ponu Šarkėju. Kad ir kiltų karas, tai mums visoms pirmoji vieta būtų padėti tėvynei tampant gailėstingomis seselėmis, ruošėjoms drabužių mūsų broliukams kariams ir panašiai. Čia mūsų vieta ir darbas nėra kiek nemažiau garbingas, kaip eiti tiesioginai į žvalgybą, į frontą. Mes turim ruošti būt tokiomis, kokių reikalauja mūsų prigimtis ir paskyrimas.

Toje naujoje programoje mums svarbių ir reikalingų dalykų, pav., žaizdų tvarymo, drabužių prižiūros, praktiško apsidėjimo namuose, supratimo moteries reikšmės ir vaidmuo gyvenime — visai nėra, o jei kas yra, tai tik tiek, kiek ir berniukams. Atrodo, kad šią programą padiktavo, o gal ir surašė, berniukai, ar gal mūsų gerbiama vadovė, būdamos kiek savotiškų nusistatymų ar gal savotiško skaučių

*) Stud. „Lapinių“ skiltis yra viena mūsų Universiteto skautų draugovės skilčių. Joje dalyvauja ne vien šiauliečiai studentai. Red.

Maloni Sesuo, garbingiausia Tavo pareiga — surasti bent vieną „S. Aidui“ pusmetinį prenumeratorių!

Kauno tunto I vyresnių skaučių draugovės štabas su savo kapelionu ir globėja.

organizacijos tikslo supratimo tą programą sudarė ir skaučių organizacijai norėtų duot tokią kryptį. Norisi manyt, kad čia daugiausia bus prisidėję berniukai skautai.*)

Todėl jiems reikėtų žinoti, kad ne visa tinka mergaitėms, kas tinka berniukams, jų abiejų veikimo metoduose yra daug skirtumo ir, kas liečia grynai mergaičių skaučių veikimą, tai joms būtinas savarankiškumas. Šiandien, žinoma, mes dar negalim kelt klausimo apie mergaičių atsiskyrimą ir sudarymą atskiros skaučių brolijos, nes visų mūsų pajėgos yra dar per daug silpnos, bent provincijoje, nors tikrenybė ir centras negali per daug didžiuotis, bet tas klausimas ir nėra taip aktualus, galime vieni kitiems padėdami gerai dirbti ir vienoj brolijoj būdami, tik turėtumėm vieni kitus labiau suprast. Šiuo kartu, matyt, to nebuvo ir kas gi išėjo, padiktuota mergaitėms tokia programa, kokią ir patys berniukai pasirašė, ir paduota visai ne ta kryptis mergaitėms. Šis netobulumas, jei galima, reiktų atitaisyti, išlyginti.

Sena skautė.

Vadovė.

Neperijodinis skaučių vadovių laikraštis. II m. 1930 m. 1 nr. 16 p. Kaina 70 c. Leidžia L. S. B. vyr. štabo skaučių skyrius.

Kiekvienai organizacijai svarbu turėti ir tinkamai vesti visą organizaciją. Nuo gerų vadų, kurie sugebėtų gerais keliais to, kiek vadai stovės reikiamoje aukštu-

*) Gerb. autorę norime pataisyti tą prasmę, kad, mūsų žiniomis, visos patyrimo laipsnių programos v. sk. štabe priimtose atitinkamų skyrių pasiūlymu ar sutikimu. Esą net, kas liečia mergaites, iš skautų pusės buvęs pageidavimas skaučių programą labiau „sumoterinti“.

moj, pareis ir organizacijos stiprumas. Geri vadai ypač reikalingi skautų skilims, draugovėms, tuntams ir t. t. Iš patyrimo žinome, kad vadas negema vadu, bet juo pamažėli tampa, atatinkamai auklėdamasis. Vadui reikalingas aukštesnis intelektualinis išsilavinimas ir moralinis išsiauklėjimas, o prie šių savybių įsigijimo mūsų laikais labai daug prisideda atatinama literatūra. Todėl yra labai nuoseklus noras patiekti organizacijos vadams reikalingos literatūros.

Šį reikalą nujausdamos Lietuvos skautės, susispietusios apie vyr. štabo skaučių skyrių, pirmos išleido spausdintą laikraštėlį, skiriamą skaučių vadovėms, pavadinusios jį „*Vadovė*“. Inicatyva tikrai sveikintina! Laikraščio šių metų 1 nr. pasirodė pastarosiomis dienomis; ant viršelio pažymėta II met., vadinasi turėjo ir pereitais metais išeiti bent vienas numeris, nors neteko nei matyti, nei girdėti apie jį.

Pažymint skaučių pagirtiną iniciatyvą ir drąsų užsimojimą, norėtusi padaryti dėl laikraščelio ir keletą pastabų.

Laikraštis, skiriamas vadams, turėtų būti rimtas, turiningas ir praktiškas. Turėtų būti ir savo turiniu ir forma pavyzdys kitiems skautų laikraščeliams. „*Vadovėje*“ tuo tarpu to nematyti. Jeigu žiūrėsime rimtumo atžvilgiu, tai reik pasakyti, kad straipsniai yra silpnoki. Panašių lengvai sugebės įdėti bet kuris tunto laikraščelis, leidžiamas ne vyresniųjų. Pav., paimsim „*Vadovės*“ straipsnėlį „*Žiemai prasidėjus*“. Kadangi vadovėms skiriamas laikraštis ir straipsnis pradžioje patalpinamas, norėtusi jame rasti rimtų minčių, kuriomis būtų galima vadovautis veikime žiemos metu. Tema iš tikrųjų aktual! Bet autorė paskrajojusi padangėmis, pasakiusi keletą nereikšmingų frazių, stato pagaliau rimtą klausimą: „*Vadovės dažnai klausia pačios save: kas daryti, kad mano draugovė pažengtų priekį, kad skautės būtų pavyzdžiu mokykloje ir namie?*“ Ir į jį atsako: „*Šaukit vasarą ir stovyklas atgal, tegul jos atgys tamsiose žiemos dienose! Pagalvokit apie praėjusias saulėtas dienas...*“ (2 p.) Man rodos, kad patarti vadovėms šaukti žiemos metu

atgal vasarą ir stovyklas, ir galvoti apie praėjusias saulėtas dienas, o nieko neužsiminti apie konkrečius darbus, yra tikrai nerimta, arba mažiausiai neapgalvota.

Arba antras straipsnelis — „*Skautės tipas*“. Nekalbant jau apie tai, kad skautės tipas išeina labai miglotas, neaiškus, todėl, kad straipsny daugiausia bendrais pasakymais žaidžiama, pasitaiko ir netikslumų ir aiškaus nelogiškumo. Pastačiusi autorė klausimą, kur glūdi esmė skautybės pasisekimo visose pasaulio šalyse, kaip atsakymą duoda: „*Pažiūrėkite kaip žaidžia jauni keturkojai sutvėrimai, kaip žaidžia vaikai. Mažas gyvulėlis žaidžia, bet jo žaidime visuomet rasi esmę praktiško gyvenimo ir pirmą kovą dėl būvio. Jis lavina savo fizinės ir morales jėgas, vad. charakteriaus jėgas*“. (3 p.).

Vaikas daras irgi tą patį.

Tai ne visai taip. — Skautybės pasisekimo paslaptis yra jos aukštoje idėjoje ir gerame, jaunimui pritaikintame, metode. Skautizmas pasiėmęs sau kilnų obalsį „*Dievui ir Tėvynei*“ patraukia jaunuosius į tris gyvenimo sritis ir ragina jose tobulintis: religinėje, kultūrinėje ir fizinėje. Skautas atlieka visas savo religijos pareigas ir siekia religinio idealo, stengiasi kiek galėdamas lavintis intelektualiniai, moraliniai ir fiziniai, priimdamas tautybę kaip teigiamą, natūralę ir būtiną gyvenimo lytį. Auklėjimas šiomis kryptimis sudaro pilnutinį žmogų, kas yra idealu. Skautybė, remdamasi idealistiška pasaulėžiūra, kaip tik prie to idealo veda ir tai yra viena svarbiausia jos pasisekimo priežastis. Antra—tai geras veikimo metodas, pritaikintas jaunimo fiziologinei struktūrai ir ypač psichologinei nuotakai. O sakyti, kad gyvulėlis lavina savo „*morales jėgas*“ yra visai nelogiška; rodos apie vilko, katės ar pelės morale nekalbama...

Turiningumo atžvilgiu reikėtų pageidauti, kad laikraštyje būtų dedama daugiau straipsnių, kurie tikėtų specialiai vadovėms, o kitus dalykėlius, kaip įvairias žinutes, eilėraščius ir kit. galima patalpinti ir „*Skautų Aide*“ ar kitam skautų laikraščeliui.

„Vadovėje“, kaip vadovių laikraštyje turėtų būti tokia medžiaga, tokie straipsniai, kurių mintis būtų galima vykinti praktiškame vadovės veikime, kitaip tokio tipo laikraštis neturėtų savo vertės, nevykdytų jam skirto uždavinio.

Dar vienas dalykėlis ypatingai domina, tai „Draugovės reguliamas“, idėtas 12 — 14 p. Kam jis paruoštas ir kieno, nežinia? Po jo niekieno nepasirašyta, turbūt pačios redakcijos? Jei reguliamas patalpintas, vadinasi, redakcijos siūloma juo vadovautis. Bet atrodo, kad kai kurie dalykai kitaip nušviesti kaip ikšiol brolijos organizacijoje buvo praktikuojama. Pav. 2 § pasakyta: „Draugovės priklauso.... Tunto Skaučių skyriui“. Iki šiol rodos, draugovės priklausydavo tiesiog tuntininkams arba vyr. štabui.

Nežinant reguliamino autoriaus, neaišku, kiek jis yra draugovėms privalomas. O jeigu kiekviena draugovė gali visą reguliamą savaip persidirbti tai, rodos, nebuvo ir reikalo jo visai į laikraštį dėti. Iš viso atrodo, kad „Vadovės“ duodamas draugovėms receptas yra abejotinos vertės ir priimtinas su labai dideliu atsargumu.

Tuo labiau, kad ir vyr. sk. štabo paruošto statuto projekte administracinis sutvarkymas ir daugelis kitų dalykų, proteguojama beveik visai kita kryptimi.

Formos atžvilgiu, galėtų būti geriau sutvarkyti straipsniai skyriais, ir mažiau korektūros klaidų.

Trūkumus išlyginus, laikraštėlis būtų visai geras.

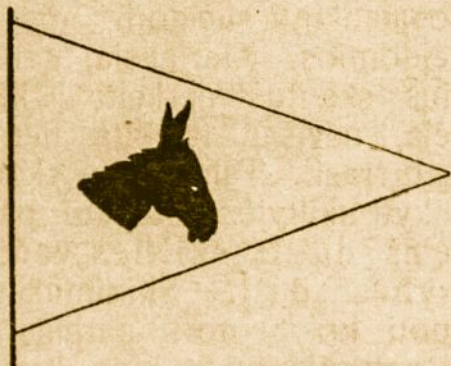
Pasktn. V. B.

Jš skilčių gyvenimo.

lš vienos skilties dieneraščio.

Aš, pilkas vilkas, lapinams nematant, įsibroviau į jų archyvą. Jame užtikau idomų daiktą. Storokas sąsiuvinys, be viršelio, popieris pageltęs, rašalas daugiausia išblukęs, vietomis sunkiai įskaitomas. Atrodo, lyg būtų koks senoviškas rankraštis.

Susidomėjęs sklaidau. Pirmas lapas. Vaizdelis: naktis, miškas, upė, palapinė, dega laužas, prie jo sėdi ir, tur būt, snaudžia skautukas. Užrašas: lapinų skilties „Garbės knyga.“ Uhua, tariau, štai man proga sužinoti lapinų paslaptis. Greit skleidžiu lapus. Išpašytas lapinų obalsis: „Gudrus, bet teisingas!“ Žemiau — lapino siluetas. Kitame puslapyje lapinų įsikūrimo aktas. „...m. sausio m. 17 d. gudraus seno lapino Vytauto ir jo padėjėjo lapiniuko Arturo pastangomis susikūrė „X“ dr-vės lapinų skiltis.“ Toliau įsikūrimo aprašymas.

„Steigiamoji lapinų sueiga įvyko gimnazijoje. Negavę klasės, turėjome susirinkti tamsiame koridoriuje. Taigi, uždegėme nupirktą žvakę ir sustoję ratu aplink skiltininką, klausėme. Skiltininkas aiškino, kas yra skautai, kokie jų įstatai, įsakymai, papročiai, ir kvietė mus įsirašyti. Po sueigos, susimąstę apie išgirsčius naujus mums dalykus ir pasiryžę visa vykdyti, o stodami į skautus papildyti „taikos žvalgų“ garbingąsias eiles, skirstėmės namo.“

Per kelias dienas lapinai susitvarko ir pradeda ruošti į trečiąjį laipsnį. Teoriją jungia su praktika. Eidami III-ji įstatą žaidžia nuotykingą žaidimą „keliaujančius riterius.“ Kalbėdami apie kelionės ženklus eina sekti pėdsakų. „Dirbame išsijuosę, per tą laiką padarėme 12 sueigų ir bent 3 iškilas. Ir štai rytoj,

kovo 3 dieną, laikysime egzaminus į III-įj laipsnį.“ Ant rytojaus, šv. Kazimiero šventės dieną, lapinai duoda įžodį. Prieš draugovės vėliavą vienas po kito išeina skautai ir, iškėlę ranką, taria iškilmingai garbingus žodžius. Salė pilna kitų svečių. Gražiai atrodo visa uniformuota lapinų skiltis. Skilties priešakyje — gyva prijaukinta laputaitė, kuri nė kiek nebijo susirinkusių žmonių.“ To-

liau visų devynių lapinų, davusių įžodį, sąrašas.

O štai lapinų himnas. „Lapiniai, lapiniai, lapiniai ha-ha ha-ha lapiniai“ ir lapinų, matyt, labiausiai mėgiama dainelė „O kur buvai, laputaitė, o kur vaikštinėjai?“

Kitų paslapčių dabar nepasakosiu, — pažiūrėkite į savo dienoraščius.

Uuu... uauuu... Budėk! *Pilkas Vilkas.*

Patarimas skiltininkams.

Dažnai atsitinka, ypač provincijoje, kad skiltyje pasitaiko vienas antras skautas ar tai amžiu ar tai klase vyresnis už kitus tos skilties skautus ir kartais ir už skiltininką. Pastebima, kad tokie skautai paprastai sudaro tam tikrų sunkumų skiltininkui. Šie skautai būna dažnai nepatenkinti sueigom, jos jiems atrodo neįdomios. Geriausia, gal būt, būtų tokius skautus perkelti į kitą skiltį, bet, deja, nevisad tą kitą jiems atitinkamą skiltį rasi. Taigi tuos skautus prisieina laikyti skiltyje. Dalykui pataisyti reiktų jiems duoti skilties vedimo atsakomybės dalį. Skiltininkas turi jiems duoti kokią nors pareigą, kuri atitiktų jų patraukimui ir juos įtrauktų į skilties darbą. Tai padarius, šie skautai, vietoje buvę skiltininko apsunkinimu, tampa jo geriausiais pagalbininkais.

Jei toks skautas yra geras dainininkas, reikia jam pavesti skilties dainų vedimą, ieškoti naujų dainų ir mokinti jų skiltį, jis turi užvesti „dainų knygutę“, į kurią užrašytų visą skilties dainų repertuarą. Arba tam, kuris turi sporto ir žaidimų patraukimą, reikia duoti skilties sportiškąją dalį. Jo pareiga bus: rasti naujų žaidimų bei gimnastikos pratimų ir jų išmokinti skautus; jis turėtų irgi turėti „žaidimų knygutę“, į kurią būtų užrašyti visi žaidimai, kuriuos moka skiltis. Yra irgi kasininko pareigos, kuris turi skilties kasos knygą, renka skilties narių mokestį ir bendrai rūpinasi visais skilties piniginiiais reikalais. Jei skiltis

turi šio tokio inventoriaus, žaidimo įrankių, vėliavėlių, palapinę — atsiranda „ūkio ministerio“ vieta. Jis laiko pas save visą inventorių, turi jo sąrašą ir prižiūri, kad jis visad būtų tvarkoje. Vėl skilties kronikos ar istorijos knygutės prižiūrėjimas ir iliustravimas reikalauja tam tikro žmogaus. Panašių pareigų skiltininkas gali išgalvoti kiek tik nori.

Tai nėra taikoma vien tik vienam kitam atsitiktinai į skiltį papuolusiam vyresniam skautui. Ne, tai galima taikinti daug plačiau: kiekvienoje skiltyje kiekvienam skautui skiltininkas turėtų duoti tam tikrą specialią pareigą. Pavyzdžiui, be čia minėtų dar: knygininko, jei skiltis turi knygų, jei jūsų draugovė turi savo klubą, ir jame skiltis savo kampe — reikia to kampelio prižiūrėtoją, o jei jūsų skiltis leidžia savo šapirografuotą laikraštėlį — kiek naujų pareigų! Skaičiau, kad vienoje skiltyje buvo skautas, kuris turėjo biaučių paprotį nuolat vėluotis į sueigas. Žinot kaip jį pataisė gudrus skiltininkas? — jis jam davė pareigą tikrinti kitų skautų punktualumą.

Skiltininkui pagaliau pasilieka tik bendra skilties direkcija, šio viso darbo bendras prižiūrėjimas ir tvarkymas. Kartoju: skilties pasekmingam veikimui reikia, kad dirbtų ne tik vienas skiltininkas, o visi skautai ir kad kiekvienas skautas turėtų skilties vedime tam tikrą atsakomybės dalį.

Swallow.

Vilkiukai ir paukštytės.

Ištraukos iš Lietuvos skautų brolijos statuto projekto.

Vilkiukai — paukštytės.

174 §. Į vilkiukus ir paukštytes priimami vaikai nuo 7 ligi 12 metų tikslu paruošti juos tinkamais kandidatais(ėmis) į skautus(es).

175 §. Vilkiukų ir paukštyčių įstatai:

- 1) Vilkiukas klauso seno vilko.
- 2) Vilkiukas stengiasi būti geras.
- 1) Paukštytė klauso savo lakštingalos.
- 2) Paukštytė stengiasi būti gera.

176 §. Vilkiukų ir paukštyčių įžodis: „Aš pasižadu visomis jėgomis stengtis pildyti vilkiukų (paukštyčių) įstatus ir kasdien padaryti gerą darbėlį“.

177 §. Vilkiukai organizuojami į būrelius iš 6—10 vilkiukų. Būreliui vadovauja vienas vilkiukas, vadinamas būrelio galva. Nemažiau kaip du būreliai ir nedaugiau, kaip šeši sudaro gaują, kuriai vadovauja vadinamasis senas vilkas. Jam padeda adjutantas.

178 §. Kiekvienas būrelis turi savo spalvą, kurią paskiria gaujos vadas. Žalios spalvos paskirti negalima, nes ji duodama būreliui už pasidarbavimą.

179 §. Paukštytės yra organizuojamos į lizdelius ir pulkelius tokia pat tvarka kaip vilkiukai. Pulkelei vadovauja lakštingala, kuriai padeda adjutantė.

180 §. Lizdelis pasivadina kurio nors paukščio vardu, bet negali išsirinkti lakštučių vardo, kurį suteikia tuntininkas už pasidarbavimą.

181 §. Vilkiukų gaujos ir paukštyčių pulkeliai gali būti prie skautų ar skaučių draugovių. Lakštingala arba senas vilkas tada dalyvauja draugovės štabe.

182 §. Vilkiukas ar paukštytė, išbuvę organizacijoje ne mažiau, kaip 1 mėnesį, gali laikyti egzaminus į II-ąjį vilkiuko ar paukštytės patyrimo laipsnį.

183 §. Išlaikę II-ro patyrimo laipsnio egzaminus vilkiukai ir paukštytės duoda įžodį ir įgyja teises dėvėti uniformą.

184 §. Ne anksčiau kaip po 2 mėnesių davus įžodį, galima laikyti egzaminus į I-ąjį patyrimo laipsnį.

183 §. I-ojo patyrimo laipsnio vilkiukai ar paukštytės gali įgyti specialybes, išlaikydami egzaminus iš nustatytos programos.

186 §. Į patyrimo laipsnius ir specialybes pakelia gaujos vilkas arba pulkelio lakštingala.

Vilkiukų ir paukštyčių patyrimo laipsnių programos.

Antrojo laipsnio.

1. Mokėti paaiškinti, kodėl nori būti vilkiuku ar paukštyte.
2. Mokėti savo įstatus, šūkį ir įžodį.
3. Žinoti papročius ir sveikinimą.
4. Žinoti šias šventes: motinos, šv. Jurgio ir šv. Kazimiero.
5. Mokėti tautos, vilkiukų ir paukštyčių himnus, nupasakoti valstybės ir tautos vėliavas, žinoti savo valstybės sostinės, savo miesto ir apskrities miesto vardus ir pilną savo adresą.
6. Žinoti kodėl reikalinga kvėpuoti per nosį, o ne per burną, mokėti valyti dantis ir nagus, mazgoti kaklą ir ausis.
7. Mokėti švilpesius: pavojus, ramiai ir pirmyn.
8. Mokėti šiuos kelionės ženklus: tuo keliu eik, tuo keliu neik, aš nuėjau namo, lauk manęs čia, paslėptas laiškas.
9. Mokėti rišti šiuos mazgus: gerąjį, piemenų, slankiojamąjį ir pagalbos kilpą.
10. Mokėti peršokti per griovį (paukštytėms šokinėti per virvelę), žaisti būrelyje ar lizdelyje žaidimus ir dainuoti 6 daineles.
11. Rasti artimiausią gydytoją ir vaistinę. Žinoti kur gyvena senas vilkas arba lakštingala, savo būrelio ar lizdelio vadas.
12. Įsiūti sagą (paukštytėms lopyti rūbus ir adyti kojines).

Pirmojo laipsnio.

1. Žinoti kas yra skautai, Lietuvos skautų brolijos šefas ir brolijos vyriausias skautininkas.
2. Žinoti adresus dviejų artimiausių gydytojų, vaistinės, ligoninės ir policijos.
3. Rasti pasaulio šalis su pagalba saulės ir kompas.
4. Mokėti užrišti paprastą žaizdą: žinoti, kaip pasielgti nušalus ir nusideginus.
5. Mokėti 4 gimnastikos pratimus, 8 daineles ir 8 žaidimus. Be to, paukštytė turi mokėti sutvarkyti kambarį, prižiūrėti namines gėles, ir užkloti stalą pusryčiams bei vakarienei.
6. Padaryti 3 rankdarbius arba gaujai ar pulkelei naudingus darbus.
7. Mokėti 2 pasakas apie vilkus ar paukštytes ir 2 padavimus apie Lietuvos didvyrius — karžygius.

„S. Aidas“ — pigiausias laikraštis! Todėl nebeturi jokių kliūčių jį pats įsigyti ir kitiems pasiūlyti nusipirkti.

Skautai užsieniuose.

Amerikos skautai.

Ką tik Amerikos Jung. Valstybių skautai šventė savo organizacijos 20 metų jubilėjų. Amerikos skautų organizacijos įsikūrimo istorija yra labai įdomi. 1910 m. vienas turtingas Amerikos pramoninkas D. Boyce iš Čikago kokiais tai reikalais buvo atvažiavęs į Londoną. Londono gatvėje vieną ūkanotą kaip paprastai ten būna, rytą (sausio m. 15 d.) mažas anglų skautukas, darydamas kasdieninį savo gerąjį darbėlį, kažkuo patarnavo šiam svetimšaliui, ponui Boyce. Tas mažas vaiko patarnavimas p. Boyce labai patiko ir jis grįžęs į Ameriką, Anglijos pavyzdžių, įkūrė skautus (1910 m. vasario m. 8 d.).

Skautystės ideja kuo puikiausiai Amerikoje prigijo; ji labai gerai atitiko amerikiečio berniuko sielai, kurios prigimtyje jau buvo nuotykių, hakingo ir miško meilės.

Dadar Jungtinių Amerikos Valstybių skautų asociacijoje (Boy — Scouts of America) yra apie 900.000 narių, kurie yra suskirstyti į 28.000 draugovių. Amerikoje maždaug kas dešimtas berniukas yra skautas. Amerikos skautų ženkliukas — lelijėlė, ant kurios yra aras — U. S. A. valstybinis herbas. Skautai Jung. Valstybėse turi daug simpatijos, pritarimo ir įžymių rėmėjų; jie gali pasidžiaugti ir valdžios palankumu ir nuo prezidento Wilson'o eina tradicija, kad U. S. A. prezidentas kartu yra ir skautų garbės šefas. Amerikos skautai labai daug, ir net žiemą, stovyklauja. Savo žiemos stovyklomis ir iškilomis jie, gal būt, yra pralenkę kitų valstybių skautus.

Pasakiau, kad Amerikos skautai turi daug rėmėjų. Reikia pridurti, kad jie turi rėmėjų, kurie labai gerai finansiniai remia jų organizaciją. Amerikos skautai yra labai turtingi. Gal būti net per daug; jų stovyklose per daug yra civilizacijos ir patogumų. Savo didžiausiose palapinėse jie turi geležines lovas, stalus, kėdes, pečius, elektros šviesą ir vandentrau-

kį, kartais palapinėse yra net grindys. Kiekvienoje didesnioje (o Amerikoje rengiamos tik didelės stovyklos) stovykloje yra daktaras ir dantistas, paštas, telefonas ir radio. Vienu žodžiu Amerikos skautai stovykloje gyvena daug patogiau kaip daugelis mūsų skautų savo namuose. Tačiau, aš labai abejoju ar jų stovyklos su visais tais patogumais yra naudingesės ir malonesnės už mūsų skautų stovyklas Lietuvos miškuose. Lietuvos skautų stovyklos yra kur kas skautiškesnės.

Pastarojoje tarptautinėje stovykloje Anglijoje dalyvavo 1.500 Amerikos skautų. Jie labai skyrėsi nuo kitų tautų skautų savo stovyklos patogumais, uniformos ir įrankių vienodumu ir, taip pasakius, kariviškumu.

Amerikos skautuose yra ir lietuvių, mūsų emigrantų vaikų. Net vienas vadų yra lietuviškos kilmės p. Wise, kuris pernai lankėsi Lietuvoje. Būtų labai gera, kad Lietuvos skautai susirašintų su savo užjūrio broliais — Amerikos lietuviais skautais. Tuo apsaugoti jų lietuviškumą, nes jie ten labai greit nutausta.

Latvijos lietuvių skautų stovykla.

Liepojaus lietuvių skautų draugovė š. m. birželio mėn. 22—28 d. rengia didelę lietuvių skautų stovyklą, kuri įvyks gražiausiame Latvijos kurorte Barnatuose.

Stovyklos programa būsianti įvairi: birželio mėn. 22 d. — Latvijos Didvyrių minėjimo dieną — iškilmingas aplankymas Brolių kapų, vėliau bus įvairios ekskursijos į svarbiausias Liepojaus įstaigas ir apylinę, vakarais bus stovykloje lauzai su įdomia skautiška programa ir t. t.

Liepojaus lietuviai skautai savo stovyklon kviečia ir mūsų skautus. Be to esą kviečiami ir Vilnijos lietuvių skautai. Stovykloje pragyvenimas į dieną kaštuos 1 latą (2 lit.).

Skautų kino filmos.

Anglijoje išėjo nauja jūrų skautų kino filmas „Stebuklingi nuotyčiai kapitono Curdle“; ji padaryta Kirbyje džamborės.

Didelė oficiali pasaulinės džamborės filmas jau yra pabaigta. Šioje filmoje, kuri vaizduoja svarbų pasaulinį įvykį, vaidino per 50.000 skautų. Filmas įdomiu būdu rodo Brownsea salas (džamborių gimtoji vieta) ir to stovyklinio judėjimo pažangą. Filmas yra apie 1400 m. ilgio. Būsimi išnuomuojami ir už seansą reikšią mokėti apie 50 litų. *Sch.*

Belgijos skautų vadovų 1929 m. kongresas.

Belgų skautai (Baden Powell Belgian Boy Scouts) kasmet per Kalėdų atostogas rengia vadovų (draugininkų, skiltininkų, taip pat ir roverių) kongresus. Kongresai kas met rengiami vis kitame Belgijos mieste (gal būt sektinas pavyzdys ir Lietuvos skautams). Šiemet kongresas įvyko nedideliame, tačiau gražiam, senoviskame, vadinamame „Šiaurės Venecija“, Bruges mieste, gruodžio m. 28 ir 29 d. Kongresas įvyko dideliuose, patogiuose vienos vietinės katalikiškosios draugijos namuose.

Į kongresą buvo suvažiavę apie 300 skautų vadovų bei roverių (B. P. B. B. S. organizacija turi apie 4000 narių). Į tą kongresą specialiai iš Londono buvo atvykę ir p. H. Martin, tarptautinio skautų biūro direktorius. Jis atvežė Baden Powell'io pasveikinimą. Per kongresą buvo skaitomi šitokie referatai: 1) vispusiškumas „Gilwell“ technikoje; 2) kaip

pasiekti vienodumo specialybių sistemose; 3) vienybė vilkiukų, skautų ir roverių technikoje; 4) kokia medžiaga reikalinga draugovei; 5) katalikiškojo gyvenimo ir veikimo tvirtinimas skautiškosios technikos bazėje. Po visų referatų buvo ilgos ir gyvos diskusijos. Kiekvienas kongreso dalyvis gavo visų šių referatų spausdintus konspektus.

Vakaraais, po kongreso posėdžių, buvo skautiški pasilinksminimai (pažymėtinas vietinių skautų orkestras, turįs arti 100 griežikų). Gruodžio m. 29 prieš piet miesto burmistras priėmė kongreso dalyvius jaukioje senoviskoj miesto valdybos iškilnių salėje. Aplačiai šis paskutinis kongresas buvo geriau organizuotas, kaip pereinamais metais Mons'e. *Swallow.*

Graikų skautai nori koresponduoti su mūsų šaliais.

Nesenai gavome tūlo Graikijos skautų draugininko labai nuoširdų laišką. Tame laiške draugininkas išreiškia didelį pageidavimą, kad jo skautai (15—16 m. amžiaus) nori susirašinėti su tokio pat amžiaus Lietuvos skautais. Toliau jis prašo mus atsakyti, kas būtent, mūsų šaliai norėtų su jais susirašinėti.

Be to jis atsiuntė savo fotografiją.

Mes iš savo pusės labai rekomenduojame, kad mūsų skautai užmegstų artimesnius santykius su garsios praeities Graikų šalimi. Koresponduoti galima anglų kalba.

Minėto draugininko adresas: Geras. Pephani, Y. M. C. A. Mitropolis Street 44. Athens, Greece.

Žaidimai.

Krepšiasvydžio ratelis.

Šis žaidimas užsima maža vieta ir gali būti žaidžiamas lauke ar kambaryje. Jis skautams atstoja tikrąjį krepšiasvydžio žaidimą, nes jį žaisti gali vienu kartu visas būrys.

Reikmens. Puodas, krepšys arba paprasta nupiauta statinė. Juo tas ratas didesnis, tuo žaidimas sklandesnis. Jis turi būti taip padarytas, kad metamas sviedinys negalėtų lengvai iš jo išlėkti. Krepšys turi būti nežemesnis kaip 60 centimetr. Šis krepšys turi būti centre

rato, apibrėžto 3 mtr. spinduliu. Rato centre žaidikai, pasidalyję į dvi grupes, susitvarko ratu pakaitomis.

Teisėjas meta į ratą sviedinį, kurį žaidikai rankomis turi atmušti, savo kojas laikydami už rato. Rato vidų tik rankomis galima liesti. Jei kuri kita kūno dalis, be rankų, paliečia grindis rate, tas skaitoma klaida ir vienas taškas atimamas iš tos grupės laimėtų taškų skaičiaus, kurios narys padarė klaidą. Tada sviedinį ima priešingos grupės kapitonas ir laisvai meta jį

į krepšį arba perduoda savosios grupės kuriam nors nariui. Stumdymasis ir nemandagus žaidimas skaitomas klaida. Galą iš rato į krepšį įmušęs žaidikas turi teisės paimti paimti sviedinį ir iš 6 mtr. atstumo nuo rato centro mesti jį į krepšį. Iš žaidiko, sugavusio ore sviedinį ir jį iškėlus laikančio, nieks neturi teisės to sviedinio atimti.

Šis žaidimas reikalauja iš dalyvių didelės atydos, tuo būdu duodamas maksimumą judesio ir gyvumo.

Skaičiavimas. Golas, padarytas iš rato, skaitomas 2 taškais; golas iš 6 mtr. atstumo skaitomas 5 tašk.; golas po klaidos — 1 tašk. Grupė, kurios narys padaro klaidą, netenka vieno taško.

Skautų įstatų bandymas.

Daugumas skautų žaidimų turi ypatingą lavinimosi charakterį. Jie lavina skautų pastumą, budrumą, fizinį galią ir vikrumą. Šios ypatybės nesąmoningai yra lavinamos žaidimuose, duodančiuose maksimumą patenkinimo ir judesio.

Šitame žaidime penki ar šeši žvalgai, sustoję vians už kito, sudaro vieną eilę. Žaidimo vadas pasako skautų įstato numerį, ir pirmasis žvalgas bėga prie popierio, kurs yra padėtas už tam tikro atstumo su paišeliu ir, parašęs minėtą įstatą, bėga į eilę atgal. Taškas yra duodamas laimėtojų už tikslumą ir skubumą rungtyne. Tada bėga antras iš eilės. Kada visi įstatai būna parašyti, tada vadas sudeda visus taškus ir paskelbia laimėjusį.

Kambarinis Kimo žaidimas.

Šis žaidimas gali būti žaidžiamas nuolatinėje draugovės būstinėje. Keli skautai išsiunčiami iš kambario. Tuo metu viduje likę du skautai pakeičia kai kurių daiktų padėtis ir pasižymi apie tuos pakeitimus popieryje. Pav., skrybėlė gali būti nuo kablio nukabinta ir padėta ant kėdės, arba gairė perstatyta iš vienos vietos į kitą ir t. t.

Sugrįžę iš lauko skautai pasakoja savo skiltininkui visas permainas, kurias tie yra pastebėję. Laimėja tas, kuris atspėja didžiausią pamainą skaičių. Neteisingas pastebėjimas išskaitomas iš teisingai atspėtų pamainų skaičiaus.

Parinko vyr. sklt. Stankūnas.

Mūsų gyvenimas.

Brolijos statutas.

Vyr. sk. štabas br. statuto projektą paruošė ir įteikė skautams remti dr-jos centro valdybai ir šefui patvirtinti, štabas yra labai susirūpinęs, kad statuto ir priedų (kurių yra 5: ideologinės dalies paaiškinimai, patyr. ir vyr. laipsnių programos, uniforma, specialybių programos ir jūros skautų plaukiojimo statutas) patvirtinimas ilgai neužsistėtų. Tuoj jį nori ir išleisti atskira knyga.

Be to, kaip statutas bus patvirtintas, štabas nori šaukti brol. suvažiavimą, kuriam programą ir kitus su tuo surištus dalykus priruošti yra sudaryta komisija. Štabas pageidauja, kad nebūtų kliūčių suvažiavimą sušaukti per Užgavėnias.

Vytauto D. skautų (prie vyr. štabo) komitetas

ruošia šių metų sukaktuvių smulkia programą, pagal kurią skautai minės Vytautą Did. jubiliejų. Kom. išleis atšišaukimą, raštą. Ta

sukaktuvių proga kom. numato kreipti didelio dėmesio į mūsų organizacijos stiprinimą ir į skautystės propagandą.

„S. Aido“ redakcija duos laikraštyje vietos ir kitiems skautams, norintiems duoti pasiūlymų dėl šio jubiliejaus minėjimo.

Visi turim kuo aktingiausiai dalyvauti didžiojoje visų lietuvių šventėje.

Studentų skautų draugovė.

Dabartiniu laiku, draugovė ėmėsi spręsti klausimą, kaip skautai privalo organizuotis ir tvarkytis universitete. Keliose suėgose diskutuota ir tartasi dr-vės reformacijos reikalais. Kadangi pasirodė, kad visi šitam dalykui pritaria, manoma greičiausiu laiku padaryti konkrečių žygių.

Norima, kad skautai ir skautės galėtų sudaryti savarankes korporacijas, bet draugovė pasiliks nepanaikinta ir jungs šitas abi korporacijas, (vėliau gal ir kelias) į vieną studentų skautų sąjungą. Tokiu būdu jėgos bus neišskaldytos, užtat techniškai geriau sutvarkytos. Sudarydami savarankiškas, vieningas ir disciplinuotas korporacijas mes pajėgsime geriau tarpusavy susigyventi, o tuos darbus, kurie lies visus skautus studentus, darysime draugovės — sąjungos vardu bendromis jėgomis.

Be to, stengsimės sudaryti normalius santykius su vyr. skautų štabu. Iki šiol mūsų draugovė nepriklausė brolijai. Ji buvo atskiras vienetas. Manau, kad Universiteto Senatas nedarys kliūčių priklausyti vyr. skautų štabui, o iš kitos pusės — vyr. sk. štabas, suprasdamas ir įvertindamas mūsų uždavinius bei darbus, duos kai kurių privilegijų ir teisių.

Tokia kryptimi eis stud. sk. draugovės darbai šiais metais.

Skautn. Juozaitis - Js.

Kauno rajono tuntas.

Kalėdų eglaitę neturtingiems miesto vaikams suruošė per Tris Karalius. Pavyko labai puikiai. Prasidėjo 15 val. ir užsibaigė tik 21 val. Programa, kurioje dalyvavo dauguma Kauno draugovių, buvo labai įvairi. Buvo vaikams žaidimai, kuriems pasibaigus, atėjo Kalėdų senelis ir padalijo vaikučiams, jų tėvams, kitiems svečiams ir skautams dovanėlių. Kiekvienas vaikelis gavo maišelį saldinių, riešutų ir dar kokį nors dalykėlį. Dovanėlių buvo gan vertingų, pav., suknelės, įvairūs drabužėliai ir kit. Svečiai ir skautai gavo po maišelį saldinių.

Vaikučiams išsiskirsčius, buvo skautams pasilinksminimas — žaidimai ir t. t.

Draugovių revizija.

Greit prasidės tunto draugovių revizija. Visos draugovės sparčiai ruošiasi. Ta revizija norima pabaigti š. m. kovo m. 1 d.

Padidėjo tunto sudėtis.

Širvintų skautų ir skaučių draugovės įstojo į Kauno r. tuntą. Širvintuose yra dabar 32 skautu.

Cha.

Kėdainių r. tuntas.

Tunto štabe.

Tuntininko pavaduotoju nuo 1929 m. lap. m. 25 d., paskirtas gimnazijos mokytojas vyr. sklt. A. Vaškevičius, lig tol ėjęs Kėdainių skautų instruktoriaus pareigas. Tunto adjutantu paskirtas pasklt. J. Zauka.

Kėdainių skautų draugovėse.

Kėdainių gimnazijoje veikia dvi draugovės: „Lukšio“ ir „Birutės“. Gimnazijos vadovybė stengiasi sudaryti palankesnes skautų veikimų aplinkybes. Tą įausdami skautai-ės nesnaudžia ir dirba išsijuose. Abiejose draugovėse yra apie 80 skautų. Gruod. m. 14 d. aplankė vyr. sk. štabo adjutantas sklt. Saulaitis.

Skiltininkų kursai.

Nuo gruod. m. 1 d. pradėjo veikt skiltininkų kursai, kurių tikslas — paruošti daugiau vadovų, prirengti lankančius bent į II-ji patyrimo laipsnį ir į sanitarų bei slaugytojų specialybes. Kursams vadovauja tuntininko pavaduotojas mok. A. Vaškevičius. Kursuose paskaitas skaityti maloniai sutiko 2-ro artilerijos pulko gyd. dr. Augėvičius, gim. kapelionas kun. Mališauskas ir gimn. direktorius p. Elisonas. Kursus lanko 25 skautai-ės. Kursininkai renkasi kas savaitę — sekmadieniais. Kursai tęsis iki šv. Jurgio šventės.

Krakių „Kęstučio“ draugovėje.

Taip pat nesnaudžia, o ypač sukruto darbuotis susilaukę draugininku, savo įsteigėją, vyr. sklt. K. Bandžių, kuris baigęs aspirantų kursus grįžo namo ir toliau tęsia skautų darbą. Jam padeda pradžios mokyklos mokytojas pasktn. Papečkys, priėmęs draugovės instruk-

toriaus pareigas. Skautų d-vėje yra 19. Be to turi paukštyčių ir vilkiukų apie 10.
Koresp.

Giedraičiai.

1930 m. I. m. 25 d. I-ji Giedraičių „Geležinio Vilko“ dr-vė šventė trijų metų sukaktuves. Jų programa buvo įvairi. Po draugininko pasklt. A. Graužinio prakalbos mus sveikino svečiai. Po to buvo skaitomi referatai. Žodžiu, sukaktuvės praėjo gyvai. Skautiški vaidinimai ir gražios eilutės visus svečius priverstė gardžiai juoktis.

Išsiskirstė visi šypsančiais veidais!

Viens giedraitiškių.

Kaišiadorių skautų sritis.

Apie Kaišiadorių skautus maža kurką išgirsi. Bet gi ir tikrai šiomet Kaišiadorių skautai kiek apsnūdo. Pernai buvo didesnių skautų būrelis, todėl ir veikimas buvo geresnis. I-ji Vilniaus stovykla buvo Kaišiadoryse, Strašūnų šile. Tęsėsi nuo birželio m. 14—24 d. Joje dalyvavo Kaišiadorių ir Žiežmarių skautai.

Rugsėjo mėn. minėjome Kaišiadorių skautų dvimetines. O II Kalėdų dieną suruošėme didelį ir įdomų skautų vakarą; jame buvo daug svečių.

Šiaulių raj. tuntas.

Vadovų kursai ir rankdarbių paroda.

Velykų atostogose manoma suruošti rajoniniai vadovų kursai. Be to, tur būt kartu su kursais, įvyks didelė viso rajono tunto skautų rankdarbių paroda.

Kaikurių miestų dr-vių ir skilčių vadovai yra susiorganizavę vietose vadovams kursus.

Apskritai, šiomet mūsų tunto vadovybė kreipia didelio dėmesio į vadovų paruošimą ir lavinimą.

Stovykla.

Vasarą įvyksianti didelė rajoninė Vyt. D. metams paminėti stovykla. Jau dabar ruošiamės.

Šiaulių r. tunto vilkiukai ir paukštytės.

Daugelyje metų yra norinčių organizuoti vilkiukus ir paukštytes. Tačiau

dėl statuto šis dalykas labiau nepraplečiamas. Prie kai kurių dr-vių yra po keliolika ar keliasdešimt vilk. ir paukštyčių. Pastebėtina, kad pradži mokyklų mokytojai vis labiau domisi šia vaikų organizacija.

Panevėžio r. tuntas.

Stovykla.

Šia vasarą Panevėžio skautų 10 m. sukaktuvėms minėti ruošiamas Anykščiuose didžioji tunto stovykla. Jau paskirtas štabas, kuriam pavesta stovyklą organizuoti ir praveisti. Štabą sudaro sk. vytis vyr. skilt. Art. Jurgutis—virš., vyr. skilt. M. Pempaitė—skaučių skyriaus virš., ir sk. vytis skilt. Vyt. Didžiulis—adjutantas. Štabas tikisi sudaryti geras stovyklavimo sąlygas ir sukviesti į stovyklą kuo didžiausią skautų-čių skaičių.

Kursų pabaiga.

Nuo rudens veikiantieji skiltininkų kursai artėja prie galo. Jau buvo paskutinės paskaitos—dabar klausytojams duota parašyti „diplominiai darbai“ įvairiomis skautų mokslo ir ideologijos temomis. Iškilmingas kursų uždarymas bus š. m. vasario 16 d.

Leidinėlis.

I-oji Kęstučio dr-vė rengia spaudai nedidelį leidinėlį, vardu „Skautų šventės“. Jis žada būti įdomus, iliustruotas ir nebrangus (tik 30 centų). Išeis dar šį mėnesį. Tikimės, kad sesutės—broliukai padės jį platinti.

Lankoma provincija.

Vyr. štabo nariai, progai pasitaikius, aplanko tuntus. Gruodžio m. štabo adjut. sktn. A. Saulaitis skautų reikalais buvo Kėdainiuose, Panevėžy ir Šiauliuose. Dabar artimiausiu laiku lankysis Alytuje ir kt.

Linksmas kampelis

Tarp paukštyčių.

— O tu, Onyte, kokia mirtim norėtum mirti?

— Aš? Aš norėčiau taip užmigti vieną vakarą, o rytą jau pabusti mirusia.

Logika.

Skiltininkas — Ar tu žinai kvailesnį žmogų kai tas, kuris parduoda meškos kailį, prieš ją nušaunant?

Skautas — Žinau, tą, kuris tą kailį perka.

Pirma stovykloje praleista naktis.

Skautininkas (mažam skautukui)
— Nu, ar gerai praleidai pirmą naktį stovykloje?

Skautukas—Nežinau, skautininke, aš visą laiką miegojau.

Laimingas skautas.

Jonas — Aš tikrai galiu pasakyti, kad niekad nė mažiausias melas nėra išėjęs pro mano lūpas.

Juozas — Tai tiesa, bet ne visi turi tos laimės kaip tu—kalbėti per nosį.

Pasigyrė.

— Žinai, apie mane laikraščiuose rašė!

— ???

— Taip, laikraščiai rašė, kad pereinamais metais Lietuvos geležinkeliais pervažavo 3.376.541 žmonių. Aš, mat, buvau jų skaičiuje.

SUK GALVĄ

Kokie sutvėrimai yra čia pasislėpę?

Skyrių veda v. skilt. V. Kastanauskas.

Su šiuo num. pradedame uždavinių sprendimo konkursą. Daugiausia surinkę taškų, gaus vertingų dovanų.

Uždavinys Nr. 1.

Uždavinys vertinamas 3 taškais.

—Kokie žvėrys, paukščiai, vabalai, šliužai ir kiti sutvėrimai yra pasislėpę šiame tankumyne?

Sprendime pažymėti tarp kokių raidžių ir skaitmenų yra pastebėtas gyvis. Penkiems, daugiausia suradusiems sutvėrimų šio uždavinio sprendimas užskaitomas.

Uždavinys Nr. 2.

Vertinamas 5 taškais.

(Tekstas. Nelaimingas atsitikimas Niagaros upėje).

— Surasti būdą, kaip galima buvo nelaimingieji išgelbėti. B. Powell'is sako: „Aš tvirtai tikiu, jei ten būtų buvę skautų, jie būtų suradę būdą ir išgelbėję nelaiminguosius“. Trims, nurodžius tinkamiausią būdą, uždavinio sprendimas užskaitomas.

Uždavinys Nr. 3.

Vertimas 1 tašku.

— Kas ypatingiausio yra šiame „Skautų Aido“ numery?

Šių uždav. sprendimus siųsti iki š. m. II. 23.

**Nelaimingas atsitiki-
mas Niagaros upėje.**

Nesenai buvau Kanadoj ir man pasi-
taikė prie Niagaros krioklio matyti tokį
baisų vaizdą. Buvo žiemos metas. Trys
žmonės — vyras su žmona ir 17 metų
sūnus — ėjo per tos upės tiltą, prie
kurio buvo susirėmusios ledo lytys. Bet
tuo tarpu tiltas sutrūko ir keleivius nu-
bloškė į upę ant ledinių: vyras su žmo-
na pateko ant vieno ledo gabalo, o
sūnus vienas ant kito.

Upė buvo taip pilna ledo lyčių, kad paduoti laivelio jokių būdu nebuvo galima. Todėl juos srovė palengvėl nešė toliau. Už pusantro kilometro upė susiaurėja ir pasidaro labai srauni. Ten malėsi ledo lytys, į ten tuos nelaiminguosius ir nešė.

Upės pakraščiuose sustojo tūkstančiai žmonių, rėkė, šaukė, bet kaip pagelbėti — neišmanė. Upės srovė turėjo nelaiminguosius išnešti per dvi patilti.

Visą valandą nelaimingieji kankinosi iki pasiekė pirmąjį tiltą. Žmonės atnešė virvių, nuleido jų galus prie vandens paviršiaus (tiltai buvo beveik 50 metrų aukštumo), kad nelaimingieji įsikibę galėtų gelbėtis.

Berniukui įsitverti pasisekė ir žmonės pradėjo jį kelti aukštin. Galelį pakeltas vargšas bernelis pasileido ir nukrito upės srovėn. Daugiau jis ir nebepasirodė.

Vyriškiui taip pat į virvę įsikibti pavyko. Jis tuoj pradėjo su ja risti savo žmoną, apie save negalvojo, kad nors ją išgelbsti. Bet srovė tempė juos tolyn — vyrui virvės surišti nepavyko, nes jo rankos buvo per daug sušalusios ir todėl virvė išslydo. Kelioms sekundėms praėjus abu — vyras ir žmona — baigė kančias... juos įsuko gilus verpetas.

lš B. Powell'io laisvai vertė
Sk. K. P-as.

Koresponduok tik skautiškoms atvirutėmis!

Dviejų rūšių skautiškų atviručių, I Vytauto d-vės Šiauliuose išleistų gausi: Šiauliai, Pagyžių g-vė 89. vyr. skilt. VI. Kašauskas.

Uždavinio № 21 sprendimas.

Skautas yra kiekvieno artimo draugas ir kiekvieno skauto brolis.

Skautas yra mandagus.

Skautas yra gamtos ir gyvulių draugas.

Skaityti reikia tokia tvarka:

			100	17	98	33	96			
		103	62	105	34	31	18	37	26	23
63	14	101	16	99	36	97	32	95	38	25
102	61	104	35	54	19	30	39	24	27	22
13	64	15	60	57	50	47	20	29	94	41
78	75	66	55	48	53	58	51	40	21	28
65	12	77	86	59	56	49	46	91	42	93
84	79	82	67	76	87	52	71	2	45	4
81	68	11	74	9	70	7	90	5	92	43
		83	80	69	88	75	72	1	44	3
				10	73	8	89	6		

Teisingai išsprendė *Pilipavičius Steponas*,
Trakų srities Trakų pilies draugovės Milžinių
skilties Kaišiadoryse.

Uždavinio № 23 sprendimas.

*Jei savo jaunystę į darbą įdėsi,
Skaute, tu viską pasauly laimėsi!*

Teisingai išsprendė *Musteikis* *Le*

Rokiškio raj. tunto L. K. Vytenio draugovės Zarasuose.

Išsprandę gauna po vieną knygą.

Uždavinio Nr. 24 sprendimas pratęsiamas iki vasario m. 21 d. Iki šiol dar nė vienas sprendimo neatsiuntė.

Kiekvienam skautui patariame įsigyti Lietuvos Turizmo Sąjungos gražų leidinį

„PAMATYKIME
LIETUVĄ“,

kuriame yra surašytos gražiausios ir istorinės mūsų krašto apylinkės ir nurodyti keliavimo maršrutai ir vasarojimo vietos. **Leidinyje iliustruotas aprašomų vietovių vaizdais.**

Sesè Vadovès!

Jau pasirodė pirmas skaučių vadoviu laikraštis

„V A D O V Ě“.

Skaitykit, platinkit ir remkit.

Red, ir adm, adresas:

KAUNAS, LAISVĖS AL. 20.